Κε ΔΙΟΙΚΗΤΑ ! Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΣ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΡΥΣΟΣ ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΤΡΟΝ ΟΡΓΗΣ

Διευθύνεται
ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Γραφεῖα
ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἀκαδημίας) 60
Τηλ. 613.859, 234.659

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Παρασκευὴ 31 Μαΐου 1963
Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα
Διανέμεται δωρεὰν

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 244 (338)

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕ ΣΙΩΠΗΝ ΕΙΣ ΥΠΟΜΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Τὰ ὑποβληθεντα συνοπτικῶς βασικὰ αἰτήματα. – Ὑπομνηστικὰ πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τηλεγραφήματα
Οἱ Σύλλογοι ἀπεκδύονται τῆς εὐθύνης διὰ πᾶσαν ἀναταραχήν.

Οἱ Σύλλογοι τοῦ Προσωπικοῦ ἐζήτησαν ἤδη ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν ὅπως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ βάσει τῶν δεδομένων εὐμαρείας τῆς Τραπέζης ἐπιλυθῶσι τὰ ἀπὸ ἐτῶν ἐκκρεμοῦντα βασικὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ἤτοι τοῦ Ὀργανισμοῦ — Ἐντάξεως, τοῦ ἐνιαίου ὡραρίου καὶ τῶν φύλλων ποιότητος διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τοῦ συστήματος τῶν προαγωγῶν. Παραλλήλως, ζητεῖται ἡ ἐπίλυσις τῶν συσωρευθέντων εἰδικῶν θεμάτων ἐνῶ ἡ οἰκονομικὴ στενότης τοῦ Προσωπικοῦ ἐκ τῶν ραγδαίων ἀνοτιμήσεων ἔχει ὀξυνθῆ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν, ὥστε ἀντιμετωπίζεται θέμα οἰκονομικῶν, τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐνισχύσεων διὰ νὰ καλυφθῶσι καὶ αἱ ἐπικείμεναι ἐπιβαρύνσεις ἐξ αὐξήσεως τῶν κρατήσεων διὰ τὸ ἐπικουρικόν. Τὸ τελευταῖον θέμα καθίσταται ἐπιτακτικώτερον ὅταν αἱ ἀνταγωνίστριαι Ἐμπορικαὶ Τράπεζαι προέβησαν εἰς γενικὰς αὐξήσεις ἀποδοχῶν εἰς τὸ Προσωπικόν των.

ΑΝΕΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

Ἡ ἔγγραφος τῶν τεσσάρων Συλλόγων ὑπόμνησις ὑπεβλήθη τὴν 26ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. εἰς τὸν κ. Διοικητὴν προσωπικῶς καὶ ἐζητήθη σχετικὴ ἀκρόασις πρὸς ἀνάπτυξιν. Μετὰ πάροδον εἴκοσι ἡμερῶν, ἤτοι τὴν 17ην Μαΐου ἀπεστάλη ὑπομνηστικὸν τηλεγράφημα καὶ τέλος τὴν 29)5)63 ἕτερον, δηλοῦν ὅτι, ἡ συνέχισις τῆς περιφρονήσεως τοῦ Προσωπικοῦ θὰ καταγγελθῆ εἰς αὐτό, ὅτε οἱ Σύλλογοι ἀπεκδύονται πάσης εὐθύνης διὰ πᾶσαν ἀναταραχήν.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ ΑΛΛ' ΑΛΗΘΙΝΟΝ

Ἔνδειξις τοῦ βαθμοῦ τῆς περιφρονήσεως τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῆς ἐμπαικτικῆς πρὸς αὐτὸ συμπεριφορᾶς εἶναι ἡ χρησιμοποίησις καὶ τῶν πλέον ἀσυνήθων μέσων ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐργαζομένων. Οὕτω ὁ κ. Διοικητὴς διεβεβαίωσεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1963 θὰ λειτουργῆ ὁ λογαριασμὸς Προικοδοτήσεως Θυγατέρων, ἐδικαιολογήθη δὲ διὰ τὴν μὴ ἔναρξιν αὐτοῦ διότι ὁ ἀναλογιστὴς κ. Καλκάνης δὲν συνέταξε ἀκόμη τὴν ἀνατεθεῖσαν εἰς αὐτὸν μελέτην. Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Καλκάνης περὶ τῆς πορείας τῆς μελέτης, ἐδήλωσεν ὅτι τοιαύτη μελέτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀνατεθειμένη εἰς αὐτὸν ἐφ' ὅσον ουδὲν στοιχεῖον τοῦ ἐδόθη εἰσέτι. Ἀσχολίαστον παραδίδομεν τὸ γεγονὸς εἰς τὴν συναδελφικὴν κρίσιν.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τὸ κείμενον τοῦ ὑπογραφομένου ὑπὸ τῶν 4 Συλλόγων Ὑπομνήματος ἔχει οὕτω:

Κύριε Διοικητά,

Ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν Ὑμετέρων καθηκόντων ἔχουν ὑποβληθῆ ἐκ μέρους τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Συλλόγων μας, κατὰ καιροὺς, πρὸς ἐπίλυσιν, θέματα, ἄτινα, καίτοι ἐθεμελιώθησαν συμφώνως πρὸς τὰ ὑφ' Ὑμῶν καθορισθέντα εἴτε δὲν ἔτυχον ἐπιλύσεως εἴτε ἔτυχον ἀτελοῦς τοιαύτης, εἴτε τέλος, ὅπερ καὶ χειρότερον, ὁ ἀπὸ πλευρᾶς Τραπέζης χειρισμὸς ἔγινε κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ ἐτέθη ἐπὶ τοιαύτης βάσεως ὥστε ἡ περαιτέρω τροπὴ αὐτῶν νὰ εἶναι ἀντίθετος, ὡς ἔχομεν ἤδη καταγγείλει Ὑμῖν, πρὸς τὰς βασικὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἤδη ἀναφερόμεθα εἰς τὰ κατωτέρω βασικά, θεμελιώδη καὶ γενικὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις, ἀποτελοῦσα ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην, δὲν ἐπιδέχεται περαιτέρω ἀναβολήν.

I. — ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑφίστανται εἰς χεῖρας τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τὰ σχετικὰ ὑπομνήματα τῆς Συλλογικῆς Ἡγεσίας τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἡ πάροδος τόσον μακροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιμετωπίσεως τοῦ κεφαλαιώδους τούτου ζητήματος ἔχει προκαλέσει τὰς ἐντόνους καὶ ἀπολύτως δεδικαιολογημένας διαμαρτυρίας μας.

Πρὸς τερματισμὸν τῆς τοιαύτης καταστάσεως παρακαλοῦμεν ὅπως δώσητε ἐντολὴν ἀμέσου ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν θὰ μετέχουν, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, ἐκπρόσωποι τῆς Συλλογικῆς Ἡγεσίας.

II. — ΩΡΑΡΙΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Βασικὴ διεκδίκησίς μας εἶναι ἡ ἐξομοίωσις τοῦ χρόνου ἐργασίας τῶν ἐπαρχιακῶν συναδέλφων μας πρὸς τοὺς τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης.

Ἐπειδὴ οἱ προβαλλόμενοι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς τοιαύτης ἀνίσου μεταχειρίσεως λόγοι δὲν στηρίζονται οὔτε εἰς τὴν λογικήν, οὔτε εἰς τὴν ἠθικήν, ἐμμένομεν εἰς τὴν ἀρχικὴν βάσιν τοῦ αἰτήματός μας, τῆς μειώσεως -οὐτέστιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ ὡραρίου τῶν 42 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως εἰς 39.

Μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς ὅμως τῆς ὡς ἄνω ρυθμίσεως ἐπαναφέρομεν τὴν πρότασίν μας περὶ ἰδιατέρας προσθέτου ἀμοιβῆς τῶν ἐν λόγῳ συναδέλφων, διὰ τὴν διαφορὰν ταύτην τῆς ἐργασίας.

III. — ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ-ΦΥΛΛΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ἔγκαιρος διενέργεια τῶν προαγωγῶν, ἡ αὔξησις τῶν ὀργανικῶν θέσεων διὰ τοὺς ἄνω τοῦ Λογιστοῦ Α΄, βαθμοὺς καὶ ἡ κατάργησις τῶν «κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν» κάτω τοῦ Λογιστοῦ Α΄ ἀποτελοῦν τὰ κύρια αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν προαγωγῶν. Ἡ ὑπέρ τούτων ἐπιχειρηματολογία λεπτομερῶς ἀναπτυχθεῖσα Ὑμῖν περιττεύει νὰ ἐπαναληναληφθῆ.

Συνυφασμένον μὲ τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν εἶναι τὸ ζωτικώτατον αἴτημά μας περὶ ριζικῆς ἀναθεωρήσεως τῆς βάσεως κρίσεως ἐπὶ τῶν φύλλων Ποιότητος. Ὁ τρόπος ἀξιολογήσεως καὶ ἐξαγωγῆς ἐν αὐτοῖς τοῦ γενικοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, τηρηθεὶς ἀπὸ πάντας — καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἀπὸ ἡμᾶς — μυστικός, δὲν μᾶς δίδει τὴν δυνατότητα νὰ προβῶμεν εἰς σαφεῖς προτάσεις. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς ἐργασίας τῶν Ἐπιτροπῶν Προαγωγῶν, παρετηρήθη γενικὴ πτῶσις τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, χωρὶς τοῦτο, εἰς εἰκός, νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τὴν πραγματικότητα, μὲ μοιραίαν συνέπειαν νὰ ὑφίστανται τὸ Προσωπικὸν κατὰ τὴν πρὸς προαγωγὴν κρίσιν του τὰς ὀδυνηρὰς ἐκ τῆς τεχνητῆς ταύτης πτώσεως συνεπείας, ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ πάντα στηριζόμενον εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὴν λογικήν, κατάστασιν ἀπαράδεκτον, χρήζουσαν ἀμέσου ἐπανορθώσεως.

IV. — ΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ὁ σεβασμὸς τῆς ἱεραρχίας καὶ ἡ ἄνευ ἐξαιρέσεως, βάσει τοῦ νῦν ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ, ἀποχώρησις τῶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καταλαμβανομένων συναδέλφων ἐπιβάλλεται ἐκ λόγων ἀναδείξεως νεωτέρων καὶ ἵνα μή, λόγῳ τῆς στενότητος τῶν ὀργανικῶν θέσεων ἐπέρχηται στασιμότης ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν λοιπῶν συναδέλφων.

V. — ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἐπανειλημμένως ἔχομεν τονίσει, καὶ ἡ καθ' ἡμέραν πεῖρα ἐπαληθεύει, ὅτι ἡ ἐφαρμοζομένη νῦν διάκρισις τοῦ Προσωπικοῦ εἰς ἀμειβόμενον (διὰ μηνιαίων φακέλλων) καὶ μή, αὐξάνει καὶ ἐνισχύει τοὺς φθοροποιοὺς διὰ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τῆς Τραπέζης παράγοντας. Ἐπείγει συνεπῶς ἡ ἱκανοποίησις τοῦ τεθειμένου καὶ ἐκκρεμοῦντος αἰτήματος τῆς διανομῆς τῶν ἀσφαλίστρων μεταξὺ ἅπαντος ἀδιακρίτως τοῦ Προσωπικοῦ κατὰ τὸν λόγον τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του.

Ἡ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἄλλως τε, βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπιβάλλεται σήμερον, ὅτε ἡ ὕψωσις τοῦ τιμαρίθμου ἔχει φέρει τούτους καὶ τὰς οἰκογενείας των ἐνώπιον ὀξυτέρων εἴπερ ποτὲ ἄλλοτε οἰκονομικῶν προβλημάτων.

VI. — ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Ἡ ταχεῖα ρύθμισις τῆς τακτοποιήσεως τοῦ ὅλου Ἀσφαλιστικοῦ ζητήματος τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τῆς ἑνοποιήσεως τῶν παραλλήλως ὑφισταμένων εἰσέτι ἰδίων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν αὐτοῦ, ὡς ἔχει ἤδη διὰ διαθημάτων της ζητήσει ἡ Συλλογικὴ Ἡγεσία.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ὑφίστανται, ὁμοίως τεθειμένα, ὡς τυγχάνει Ὑμῖν γνωστόν, πολλὰ ἕτερα ζητήματα, ἀφορῶντα εἰς εἰδικὰς κατηγορίας Προσωπικοῦ, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν ὁμοίως καὶ ἐπειγόντως τὴν ἐπίλυσίν των.

Κύριε Διοικητά,

Τηροῦμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ παροῦσα ὑπόμνησις καὶ ὄχλησίς μας θὰ εἶναι ἡ τελευταία καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ καταστῆ πραγματικότης ἡ ἐπίλυσις τῶν εἰρημένων θεμάτων.

Ἐπὶ τοιούτοις, διατελοῦμεν,

Μετὰ Πλείστης Τιμῆς

Ἐντολῇ Διοικητικῶν Συμβουλίων
ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΥΠΟΤΜΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΩΝ Β΄

Οὐσιώδες θέμα ἐδημιουργήθη μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου μισθολογίου, τῶν βασικῶν μισθῶν Ὑποτ)ρχου καὶ Τμηματάρχου Β΄., λόγῳ τῆς ἐπὶ ἔλαττον διαφορᾶς τῶν βασικῶν μισθῶν τῶν ἐν λόγῳ βαθμῶν πρὸς τοὺς ἀμέσως προηγουμένους πλέον μιᾶς προσαυξήσεως. Δηλ. ὁ προαγόμενος εἰς Ὑποτ)ρχην Λογιστὴς Α΄. (ἄνευ προσαυξήσεως) θὰ λάβῃ τὸν μισθὸν τοῦ Ὑποτμ)ρχου (δρχ. 3.800) μειούμενος οὕτω μισθολογικῶς ἔναντι τοῦ Λογιστοῦ Α΄. τοῦ μὴ προαγομένου ἀλλὰ λαμβάνοντος προσαύξησιν 15% ἤτοι βασικὸν μισθὸν δρχ. 4.140. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν προαγόμενον εἰς Τμηματάρχην Β΄. Ὑποτ)ρχην. Οἱ Σύλλογοι ὑπέβαλον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἴτημα πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅπως ὁ βασικὸς μισθὸς τοῦ Ὑποτ)ρχου καὶ Τμηματάρχου Β΄. μὴ εἶναι μικρότερος τοῦ προηγουμένου ἀντιστοίχως βαθμοῦ (Λογιστοῦ Α΄. καὶ Ὑποτ)ρχου) πλέον μιᾶς προσαυξήσεως, ὡς πρὸς τὴν πρώτην ὁπωσδήποτε βαθμίδα. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις τῆς Διοικήσεως.

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΣ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἀντὶ νὰ συγχρονισθῆ καθίστανται αἱ διατάξεις του ἐπαχθέστεραι καὶ ἀναβάλλεται διαρκῶς ἡ ἐργασία ριζικῆς τροποποιήσεως.

Ὁ ἰσχύων Ὀργανισμὸς Ὑπηρεσίας ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐπιβολῆς του πρὸ δεκαετίας, λόγῳ τῶν ἀντιϋπαλληλικῶν του διατάξεων, κατεπολεμήθη ὑφ' ὁλοκλήρου ταῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν Ὀργανώσεών του. Διὰ τῶν διατάξεων τούτου καθυστερεῖτο ἡ ἐξέλιξις τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἐπεμηκύνετο ὁ χρόνος ὑπηρεσίας, προσετίθεντο νέοι βαθμοὶ καὶ καθιεροῦντο ἄνω τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ ὀργανικαὶ θέσεις.

Τὸ ἀπὸ καταβολῆς του ὅμως ἐκκρεμοῦν θεμελιῶδες τοῦτο θέμα ὑπέστη τοσαύτας ἄκρως δυσμενεῖς διὰ τὸ προσωπικόν, περιπλοκάς, ὥστε σήμερον ἡ ρύθμισίς του νὰ εἶναι, ὑπέρποτε ἄλλοτε ἐπιβεβλημένη. Κυριωτέρα περίπτωσις τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως παρουσιάζεται ἡ, κατ' αὐθαίρετον ἑρμηνείαν τοῦ ὑφισταμένου Ὀργανισμοῦ, ἐπιβολὴ προσωρινοτήτων καὶ ἀρχικῶς — ἀντὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ — καὶ μεταγενεστέρως, διὰ τῆς καθιερώσεως προσωρινότητος τῆς κατὰ γενικὴν ἀρχὴν εἰς ἅπαντας τοὺς νεοεισερχομένους εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἡ τοιαύτη καθιέρωσις κλιμακωθεῖσα ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον κατέληξε εἰς τὴν ἐπιβολὴν τριετοῦς προσωρινότητος εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ 1960 καὶ ἐντεῦθεν προσλαμβανομένους, καταργουμένου οὕτω οὐσιαστικῶς τοῦ διετοῦς βαθμοῦ τοῦ Δοκίμου. Μειοῦται μὲ ἄλλους λόγους, κατὰ διετίαν ὁ χρόνος μονίμου ὑπαλλήλου εἰς ὄφελος τῆς ἐκκρεμοῦς σχέσεως ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ.

Λόγῳ τῶν ἀναχρονιστικῶν διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας καὶ τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν κατὰ τὰ ἄνω ἐπὶ τὸ ἀναχρονιστικώτερον, καταδικάζεται τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ εἶναι ΟΥΡΑΓΟΣ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξελίξεως, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ κρατοῦντα εἰς τὰς λοιπὰς Τραπέζας. Οὕτω:

1.— Εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος. Ἡ κατάληψις τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ (ἀντιστοίχου πρὸς τὸν ἡμέτερον Λογιστοῦ Α΄.) γίνεται μετὰ 14 ετῆ κανονικὴν ὑπηρεσίαν. Προσωρινότης δὲν ὑφίσταται. Ὁ βαθμὸς βοηθοῦ διανύεται εἰς 3 ἔτη ἀντὶ τῶν 4 εἰς τὸν ἀντίστοιχον ἡμέτερον τοῦ Ὑπολογιστοῦ Β΄.

2.— Εἰς τὰς λοιπὰς Τραπέζας, Ἐμπορικήν, Ἰονικὴν — Λαϊκήν. Ἡ κατάληψις τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ Α΄. (ἀντιστοίχου τοῦ ὁμωνύμου ἡμετέρου) γίνεται ὡς καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος μετὰ 14 ετῆ ὑπηρεσίαν! Χρόνος ἐκτάκτου ὑπαλλήλου ἕνα (1) ἔτος. Δοκίμου (μόνιμον Προσωπικὸν) ἕνα (1) ἔτος. Διάρκεια βαθμοῦ Λογιστοῦ Β΄. τέσσαρα (4) ἔτη.

3. Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Κατάληψις τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ Α΄. ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ, μετὰ 15ετίαν. Παραμονὴ εἰς τὸν βαθμὸν Λογιστοῦ Β΄. ἐπὶ 5ετίαν. Διὰ τῆς αὐθαιρέτου προσθήκης προσωρινοτήτων ἡ κατάληψις τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ Α΄. γίνεται μετὰ 16½ — 18 ἔτη (!) κατὰ κανόνα.

Ἕτερον βασικώτατον θέμα ἀντιμετωπιστέον διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας εἶναι ἡ κατοχύρωσις τῆς συμμετοχῆς τῶν Συλλογικῶν Ἐκπροσώπων εἰς τὰ Συμβούλια Προαγωγῶν, Μονιμοποιήσεων, Μετατάξεων, καὶ Πειθαρχικά. Ἡ εἰς τὸ πρῶτον ὑφισταμένη συμμετοχὴ χρήζει τῆς τυπικῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς. Εἰς τὰ Συμβούλια Μετατάξεων καὶ Μονιμοποιήσεων δὲν συμμετέχει ἡ Συλλογικὴ Ἐκπροσώπησις. Ἡ εἰς δὲ τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια παντελὴς ἀπουσία τῆς Συλλογικῆς Ἐκπροσωπήσεως ἐμφανίζει μόνην τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐφαρμόζουσαν ἀρχὰς λίαν παρωχημένων ἐποχῶν, καθ' ἃς ὁ κατηγορούμενος κατεδικάζετο ἄνευ ὑπερασπιστοῦ. Εἰς τὰς Τραπέζας Ἑλλάδος, Ἐμπορικὴν καὶ Ἰονικὴν — Λαϊκὴν συμμετέχουν συλλογικοὶ ἐκπρόσωποι εἰς τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια μετὰ ψήφου εἰς δὲ τὴν Ἀγροτικὴν ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συλλογικοῦ Ἐκπροσώπου εἶναι μὲν ἄνευ ψήφου ἀλλὰ ὀργανικῶς κατωχυρωμένη.

⁂

Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς σχέσεως ἐργασίας του περιλαμβάνεται εἰς τὸ γενικόν, κεφαλαιῶδες καὶ θεμελιῶδες θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας. Ἡ ἐπ' αὐτοῦ θέσις τοῦ Συλλόγου εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ὑποβληθέντος σχεδίου Ὀργανισμοῦ, ἀντίτυπα τοῦ ὁποίου ἐκυκλοφόρησαν εἰς τὸ Προσωπικόν. Ἀπὸ πλευρᾶς Διοικήσεως Τραπέζης, ἐδηλώθη, ἀπὸ ἐτῶν, εἰς τὸν Σύλλογον, ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς πρὸς τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀπὸ ἔτους δὲ ὅτι ἡ ἐργασία «ἔχει συντελεσθῆ» καὶ θὰ ἐκαλούμεθα νὰ συζητήσωμεν σχετικῶς. Αὐτὰς δὲ τὰς ἡμέρας συνεχῶς ὑπόσχεται ἀπὸ ἑβδομάδα εἰς ἑβδομάδα τὴν σύγκλησιν τῆς μεικτῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς.

Παραλλήλως ὅμως τὰ γεγονότα δηλοῦν ὅτι, πρὶν ἢ γίνῃ οἱαδήποτε τακτικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος ἐργασία καὶ συνεργασία μετὰ τῆς Συλλογικῆς Ἐκπροσωπήσεως κατὰ τὰ ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ ὑποσχεθέντα, ἐδημιουργήθησαν «ντὲ φάκτο» καταστάσεις, ἡ νόμιμος ἰσχὺς τῶν ὁποίων προϋποθέτει τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἡ οὕτω ὑπερκέρασις τοῦ βασικωτέρου τῶν αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἡ ἀδιστάκτως κεῖ προκλητικῶς διενεργουμένη μετατόπισις αὐτῶν εἰς δυσμενεστέραν θέσιν τυγχάνει ἀπαράδεκτος καὶ χρήζει ριζικῆς ἀναθεωρήσεως.

Ἐν συμπεράσματι, πρέπει:

1.— Νὰ γίνῃ ἔναρξις καὶ ταχεῖα διεκπεραίωσις τῆς ἐργασίας

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΟΥΔΕΙΣ ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ

Κύριε Διοικητά,

Κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν 123 ἐτῶν τῆς πορείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐκ τῶν καθισμάτων της διῆλθον συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα (Πρωθυπουγοῦ—ὑπουργοῦ κλπ.) Καὶ ὅμως ἀντικοτεστάθησαν ὅταν ἐπῆλθε ὁ χρόνος. Τοῦτο δὲ ὄχι δυσμενῆ ἐπίδρασιν δὲν εἶχεν ἐπὶ τῆς προόδου τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ ἀντιθέτως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἄνοδόν της. Συνεπῶς οὐδὲν ἐπιχείρημα εἶναι ἱκανὸν νὰ ἰσχυροποιήσῃ ἀντίθετον ἄποψιν, ἥτις ὁδηγεῖ μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας εἰς ἐπιζήμια ἀποτελέσματα,διότι ἀποτελεῖ ἀνάσχεσιν τῆς προόδου τῶν συναδέλφων.

Ἀρκετὰ ὑπέστη καὶ ὑφίσταται ἡ τάξις ἐκ τῆς ἀντιθέτου ἐνεργείας καὶ ἐκ τοῦ πείσματος ὡρισμένων οἱ ὁποῖοι πρέπει ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι τὰ πείσματά των μόνον ζημίας θὰ προκαλέσουν καὶ οὐχὶ ὠφελείας.

Ὁ χρόνος παρέρχεται καὶ ἡ ἀπὸ τοῦδε ἀντιμετώπισις τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται συνεπείᾳ τῶν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀπερχομένων συναδέλφων θ' ἀπετέλει τὴν πλέον σώφρονα ἐκδήλωσιν.

Ἡ ἐκπροσώπησις ἔχει ἤδη διατυπώσει καὶ ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις της, ἐκ καθήκοντος δὲ τὰς ὑπομιμνήσκει καὶ ἀναμένει.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΑΨΥΧΟΛΟΓΗΤΟΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

Κατὰ τὴν κοινὴν περὶ δικαίου ἀντίληψιν ὁσάκις διαπιστοῦται σφάλμα, παράπτωμα ἢ πάσης φύσεως ἀνωμαλία τὰς συνεπείας ὑφίστανται οἱ πταίσαντες. Τὸ νὰ ἀναζητῶμεν νὰ εὕρωμεν ἀντισταθμίσματα διὰ νὰ μειώσωμεν τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης τῶν πταισάντων, εἶναι ἔννοια ἀκατανόητος. Ἐπὶ πλέον, νὰ ἐπιδιώκωμεν νὰ παραδειγματίσωμεν ἄτομα ὅπως μὴ ἀντιδρῶσιν εἰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὰ παρανόμους ἐνεργείας, τὰς ὁποίας ἐκ τῶν προτέρων ἔχομεν τοὐλάχιστον ἐμφανῶς καταδικάσει ἀποτελεῖ κατ' ἐπιεικέστατον χαρακτηρισμὸν Φαρισαϊσμὸν ὅλως ἀντιτιθέμενον πρὸς πᾶσαν ἔννοιαν ἠθικῆς. Ἂς ἔχῃ αὐτὰ ὑπ' ὄψιν της ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης καὶ ἂς ἀπορρίψῃ πᾶσαν ὑπόδειξιν τῶν «σαϊνιῶν» της, ὅπως, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ διευθυντῶν παραβιαζόντων τὴν Ἐργατικὴν Νομοθεσίαν, εὕρῃ τρόπους διώξεως καὶ τῶν ἀντισταθέντων συναδέλφων. Τὰ τοιαῦτα χιτλερικῆς ἐπινοήσεως ἀντίποινα εἶναι καὶ ἀπαράδεκτα καὶ ἀνεφάρμοστα σήμερον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐκθέτουσιν τὴν Τράπεζαν ὄχι μόνον εἰς Ἑλληνικὴν ἀλλὰ καὶ διεθνῆ κλίμακα.

ΡΕΚΟΡ...

Ἡ καθυστέρησις τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν διαγωνισμῶν μεταξὺ καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς πράξεως μετατάξεως εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τῶν ἐπιτυχῶς διαγωνισθέντων «ἔσπασε» ὁμολογουμένως τὸ ρεκὸρ πάσης ἄλλης βραδύτητος ὄχι μόνον εἰς τὴν δημοσίευσιν ἀποτελεσμάτων διαγωνισμοῦ, ἀλλὰ γενικῶς χρονικῆς διαρκείας ἀπὸ τῆς λήξεως μιᾶς ἐργασίας τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ μέχρι τῆς ἀνακοινώσεώς της. Μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ γράφεται τὸ παρον παρῆλθον πέντε ὁλόκληροι μῆνες ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἀποτελεσμάτων διαγωνισμοῦ. Πολλοὶ λόγοι προεβλήθησαν διὰ τὴν καθυστέρησιν αὐτήν. Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ εὐσταθήσῃ χωρὶς νὰ πλήξῃ ἰσχυρότατα τὴν σοβαρότητα τῆς Τραπέζης. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ Τράπεζα ἔστω εἰς τὸν περιφρονημένον δι' αὐτὴν τομέα τῶν ζητημάτων τοῦ Πρισωπικοῦ νὰ παρουσιάζῃ ρεκὸρ σκωριάσεως ἀπὸ τ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΖΩΟΛΟΓΙΚΑ

Στὸν ἡμερήσιο τύπο ἀνεγράφη πρὸ καιροῦ μιὰ ἀρκετὰ περίεργη εἴδησι. Ἡ εἴδησι αὐτὴ μᾶς πληροφοροῦσε ὅτι ὁ δρ. Ἄντριαν Κόρτλαντ, ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμστερνταμ στὸ μάθημα τῆς ψυχολογίας τῶν ζώων, θὰ μεταβῆ στὸ Ἀνατολικὸ Κογκὸ καὶ θὰ ἐγκατασταθῆ... ἐπάνω σ' ἕνα δέντρο, ὅπου καὶ θὰ ζήση ἐπὶ τρεῖς μῆνες γιὰ ν' ἀνακαλύψη τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐμπόδισε τοὺς χιμπατζῆδες ν' ἀναπτύξουν πολιτισμὸ σὰν τὸν ἀνθρώπινο!... Ἡ εἴδησι προσέθετεν ὅτι ὁ ἐπιστήμων αὐτός, ἐφωδιασμένος μὲ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὶς μελέτες του σύνεργα, σχεδιάζει νὰ πιάση φιλίες μὲ τοὺς χιμπατζῆδες, νὰ τοὺς χαρίση ρόπαλα, καὶ μετὰ νὰ τοὺς «συστήση» τὸν μεγαλύτερό τους ἐχθρό, μιὰ λεοπάρδαλη — ταριχευμένη — ποὺ θὰ ἔχη μαζί του. Ἔτσι θὰ παρακολουθήση τὰ σχετικὰ ἀποτελέσματα...

Μεγάλο, βέβαια, τὸ τόλμημα τοῦ Ὁλλανδοῦ ἐπιστήμονος καὶ ἀξιοθαύμαστο τὸ θάρρος του νὰ πάη νὰ χωθῆ μέσα στὴ ζούγκλα τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου σὲ κάθε βῆμα ἐλλοχεύει ὁ θάνατος ὑπὸ μορφὴ εἴτε σαρκοβόρου θηρίου ἢ δηλητηριώδους ἑρπετοῦ. Βλέπετε, ὅμως, ὅτι τὸ ἐπιστημονικὸ δαιμόνιο ὅλ' αὐτὰ τὰ ἀψηφᾶ καὶ σπρώχνει τὸν ἄνθρωπο στὴν ἔρευνα. Καλὴ ἡ ἐπιστήμη, βέβαια, ἀλλὰ κι' ἡ ζωὴ — ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε — εἶναι καλύτερη. Τί θέλει, λοιπόν, ὁ εὐλογημένος αὐτὸς ἐπιστήμονας νὰ πάη μέσα στὸ ἄγνωστο καὶ στοὺς κινδύνους, γιὰ νὰ διεξαγάγη τὴν ἐπιστημονική του ἔρευνα, ἀφοῦ μέσα στὴ ζωὴ ὑπάρχουν τόσες εὐκαιρίες ἐνδιαφέρουσες καὶ πρόσφορες γιὰ μελέτη; Θὰ μποροῦσε δηλ. ὁ ἄνθρωπος αὐτός, χωρὶς νὰ ἐκτεθῆ στοὺς πολλαπλοῦς κινδύνους τῆς ζούγκλας, νὰ παρουσιάση μιὰ πρώτης τάξεως ἐπιστημονικὴ ἐργασία μελετῶντας ὡρισμένα ξωτικὰ ἀξιοπερίεργα τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Κι' ἂν ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς πατρίδος του δὲν τοῦ πρόσφερε τὶς κατάλληλες εὐκαιρίες γιὰ τέτοιου εἴδους μελέτη, θὰ μποροῦσε νὰ κάμη ἀνετώτατα τὶς ἔρευνές του στὸν τόπο μας.

Δὲν εἶναι, σᾶς παρακαλῶ, ἄξια ψυχολογικῆς μελέτης τὰ φαινόμενα ἀνταγωνισμοῦ ἐργαζομένων — ἐργοδοτῶν; Δὲν ἀξίζει νὰ μελετηθῆ ἐπιστημονικὰ καὶ ν' ἀναλυθῆ ἡ παράλογη ἐπιμονὴ ὡρισμένων ἐπιχειρήσεων νὰ διατηροῦν τὸ ἴδιο ἀνεπαρκές, γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν τους, Προσωπικό, μολονότι βλέπουν ὅτι οἱ ἐργασίες τους αὐτὲς οὐξάνουν ἀλματωδῶς καὶ ἀποφέρουν τόσα κέρδη; Δὲν ἀξίζει ψυχολογικῆς ἀνάλυσεως καὶ ἑρμηνείας ἐκεῖνο τὸ ἐξοργιστικὸ χαμόγελο αὐτοπεποιθήσεως ὡρισμένων «στελεχῶν» ἐπιχειρήσεων, ποὺ τὰ βλέπεις καὶ στέκουν πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦ ἐργαζομένου ποὺ πνίγεται στὴ δουλειὰ καὶ δὲν ξέρει τί νὰ πρωτοκάνη μὲ τὸν φόρτο ποὺ τοῦ ἔχουν ἐπιρρίψει; Ἄμ, πάλι, ἐκείνη ἡ γνωστή, ἀχαρακτήριστη, ταϊκτικὴ ὡρισμένων προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν ἢ καὶ διευθυντῶν ποὺ λέγουν στοὺς ὑπ' αὐτούς: «Θὰ δουλέψης τέσσερις ὧρες ὑπερωρία, ἀλλὰ θὰ πληρωθῆς μόνο τὶς δύο», ποιᾶς ἑρμηνείας ἄρα γε χρήζει; Ἀφήνω κατὰ μέρος τὴ διαπίστωση ὅτι σήμερα γιὰ νὰ «πᾶς μπροστὰ» ἀρκεῖ ν' ἀποφασίσης νὰ συγγενέψης! κάποιου παράγοντος, ἄσχετα ἂν οἱ γνώσεις σου ἀξίζουν μιὰ κάλπικη δεκάρα.

Δὲν μιλάω γιὰ τὰ «παγωμένα», βασικὰ αἰτήματα εἰδικὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἰδικοῦ μας '!. δρύματος, δηλ. τῆς ἐντάξεως καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ποὺ εἰσῆλθον, πλέον, εἰς... «δευτέραν σειρὰν ἐφεδρείας». Ὁμιλῶ γιὰ τὴν ἔλλειψι ἀνθρωπίνης μεταχειρίσεως τῶν συναδέλφων : ὑπάρχουν, φίλοι μου, ταμίαι ποὺ ἂν τολμήσουν καὶ μεταβοῦν δι' ὀλίγα λεπτὰ— ὡς δικαιοῦνται ἄλλως τε — εἰς τὴν τουαλέττα, δέχονται τὶς ἀγριοβλεμματιὲς τοῦ «προϊσταμένου» των, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄνθρωπος ἄνευ.., σωματικῶν ἀναγκῶν!...

Νά, λοιπόν, εὐρὺ πεδίον ψυχολογικῆς μελέτης γιὰ τὸν συμπαθῆ Ὁλλανδὸ ἐπιστήμονα, ποὺ φεύγει μακρυά, στὴν ἄγνωστη κι' ἀφιλόξενη Ἀφρική, γιὰ τὶς ἔρευνές του. Δὲν θὰ εἶναι προτιμώτερο νὰ διάλεγε γι' αὐτὲς τὴν ἱστορικὴ χώρα μας;

Τί κάθεται, λοιπόν, ὁ Σύλλογος καὶ δὲν τοῦ κάνει τὴ σχετικὴ πρότασι, μιὰ καὶ θὰ βρῆ ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος γιὰ μελέτη πράγματα πιὸ ἀξιοπερίεργα ἀπὸ κεῖνα ποὺ συμβαίνουν στὴν κοινωνία τῶν χιμπατζήδων;... Ἢ ὄχι;...

Ν. Φρ—ς.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΣΑΣ

(Πῶς βλέπουν οἱ νέοι συνάδελφοι τὴν Τράπεζαν μετὰ τὴν εἴσοδόν των).

Κατὰ τὴν πενταετῆ ὑπηρεσίαν μου εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκλήθην ἐπανειλημμένως νὰ ἀλλάξω τμῆμα καὶ Ὑπηρεσίαν.

Ἔτσι κάθε τόσο ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ βασανίζω τὸ μυαλό μου διὰ νὰ ἀνακαλύψω τὰ μυστικά, τὸν τρόπον τῆς ὀρθῆς ἀλλὰ καὶ ταχείας διεκπεραιώσεως τοῦ ἀντικειμένου μὲ τὸ ὁποῖον εἶχα ν' ἀσχοληθῶ.

Καὶ ὅμως! Πόσο ἁπλῆ, ποσο εὐχάριστος καὶ ἐνδιαφέρουσα θὰ ἦτο ἑκάστη ἀλλαγὴ Ὑπηρεσίας ἐὰν ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος εἶχε τὴν δέουσαν κατάρτισιν, ἐὰν εἶχε τὴν καλωσύνην καὶ εὐγένειαν, ἐὰν ἐγνώριζε τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὴν ἀποστολήν του.

Πόσο πιὸ σύντομος καὶ ἀρτιωτέρα θὰ ἦτο ἡ κατάρτισις τοῦ νεοφωτίστου συναδέλφου ἐὰν ὁ ἑκάστοτε Προϊστάμενός του ἠσθάνετο τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ τὸν καθοδηγήση, νὰ τὸν διδάξη τὸν καλύτερον τρόπον διεκπεραιώσεως τῆς νέας του ἐργασίας, τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος αὐτῆς, τὰς σχετικὰς ἐγκυκλίους ποὺ ὀφείλει νὰ μελετήση καὶ γενικῶς ἐὰν τοῦ παρεῖχε κάθε χρήσιμον ὁδηγίαν, ἐὰν τοῦ ἔδιδε ἕνα «πλάνο» τῆς πείρας του εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ὁποίου θὰ ἐκινεῖτο ὥστε ἡ ἐργασία νὰ διεξάγηται ὀρθὰ καὶ σύντομα.

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχης ἀξιώσεις ἀπὸ ἕναν συνάδελφον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν κατέβαλες καμμίαν προσπάθεια ἵνα τὸν μυήσης εἰς τὰς λεπτὰς λεπτομερείας τοῦ ἀντικειμένου ποὺ πρὸ ὀλίγου τοῦ ἀνέθεσες;

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν γίνουν σφάλματα ὅταν ἄγνοῆ τὸν μηχανισμὸν τῆς ὅλης ἐργασίας; Ὅταν ἐργάζεται ΜΗΧΑΝΙΚΑ καὶ εἰς τὰ πλαίσια ὡρισμένων τύπων ποὺ εὑρῆκε καὶ ἀντέγραψε ἀγνοώντας τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν δέοντα σκοπόν:

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ!

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματός σου ἀφοῦ σοῦ ἀναθέση τὴν ἐργασίαν μὲ τὴν ὁποίαν καλεῖσαι ν' ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

"ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΛΕΩΝ,,

Πολυτελὲς καὶ ταχύτατον πορθμεῖον (ΦΕΡΡΥ - ΜΠΟΤΤ), μεταφορικῆς ἱκανότητος 500 ἀτόμων καὶ 35 αὐτοκινήτων.

ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ — ΑΙΓΙΝΑΝ — ΕΠΙΔΑΥΡΟΝ

Ἂν θέλετε νὰ ὀργανώσητε ἐκδρομὰς εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν τηλεφωνήσατε εἰς 522.189 ἢ στὸ 524.336.

Θὰ μείνετε ἀπόλυτα εὐχαριστημένοι.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΡΘΜΕΙΩΝ
Δ. ΖΑΜΠΑΖΑΣ & ΣΙΑ — ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 12 — ΑΘΗΝΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΝΗΡΙΔΗΣ

Ἰατρὸς Παθολόγος

Τέως Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Παθολογικοῦ Τμήματος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Καρδιολογικοῦ Τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου Καΐρου Πατησίων 62 — Τηλέφωνον 836.850.

Ὧραι ἐπισκέψεως 12 — 1 π. μ. καὶ 5 — 8 μ. μ.

πὸ τοὺς χώρους τούτους. Δὲν μπορεῖ π.χ. μία δεσποινὶς νὰ ξεπαπουτσώνεται καὶ νὰ ξαπλώνη τοῦ «καλοῦ της καιροῦ» εἰς τοὺς καναπέδες τοῦ ἐντευκτηρίου διὰ τον μεσημβρινόν της ὕπνον, οὔτε ἕνας ἡλικιωμένος συνάδελφος, ἴσως καὶ συνταξιοῦχος νὰ βυθίζεται διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς μίαν πολυθρόναν ἁπλώνων τὰ πόδια του εἰς τὴν ἄλλην καὶ σκεπασμένος ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα ποὺ μόλις πρὸ ὀλίγου ἀνεγίγνωσκε, νὰ ἀποδίδη εἰς τὴν αἴθουσαν τοὺς ἀκολουθοῦντας μίαν τοιαύτην κατάστασιν ἤχους. Οὔτε τὸ χαριτωμένον τῆς πρώτης, δυστυχῶς, ἐξουδετερώνει τὸ ἀκαλαίσθητον τῆς θέας τοὐλάχιστον (ἂς ἀφήσωμεν τὴν εὐπρέπειαν τοῦ χώρου) οὔτε τὸ ἀξιοσέβαστον τοῦ δευτέρου παύει νὰ ἐνοχλῆ πάντα τρίτον. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ καθεὶς εἰσερχόμενος κάνει τὸ αὐτὸ μὲ τοὺς πρώτους ὁπότε δὲν θὰ πρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ σαλονιοῦ ἀλλὰ περὶ.., λαϊκῶν ὑπνωτηρίων κατ' ἐπιεικῆ χαρακτηρισμόν. Ἂς σέβωνται ἐπίσης μερικοί, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν εἶναι συνάδελφοι, τὸ κοινόχρηστον τοῦ ἀσσανσὲρ καὶ ἂς κρατοῦν τὰς ἐκκρίσεις τῆς στοματικῆς κλπ. κοιλότητος διὰ τὴν τουαλέττα ,ἡ ὁποία ἀπέχει μόλις δύο βήματα ἀπὸ τῆς ἐξόδου τοῦ ἀσσανσέρ. Καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα νὰ σεβώμεθα ἅπαντες τοὺς ἑαυτούς μας.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Ε. Τ.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ - ΟΛΥΜΠΙΑ - ΛΑΔΩΝ

Ξημερώνει ἡ Μεγάλη Παρασκευή. Οἱ καμπάνες στὶς ἐκκλησίες χτυποῦν πένθιμα γιὰ τὴ μέρα τῆς σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ κίνησι ἀραιώνει πολύ. Στοὺς δρόμους οἱ διαβάτες δὲ σπρώχνονται νὰ προσπεράσουν ὅπως τὶς καθημερινές. Τὰ αὐτοκίνητα λιγοστεύουν. Ἡ Ἀθήνα ἀραιώνει. Τὰ ποῦλμαν καὶ τὰ αὐτοκίνητα Ι.Χ. μὲ ἐκδρομεῖς, οἰκογένειες καὶ φιλικὲς συντροφιὲς ξεκινοῦν γιὰ τὶς πόλεις, τὰ χωριὰ καὶ τὶς τουριστικὲς τοποθεσίες τῆς Ἑλλάδος καὶ γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Πᾶνε νὰ κάνουν Πάσχα μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ν' ἀλλάξουν περιβάλλον καὶ νὰ γυρίσουν πάλι, χαρούμενοι, ἀερισμένοι, φρεσκαρισμένοι, μὲ ὡραῖες ἐντυπώσεις καὶ μὲ αὐξημένο τὸ κουράγιο γιὰ τὶς δουλειές τους. Τὸ ποῦλμαν μας μὲ 35 ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης φεύγει κι' αὐτὸ γιὰ τὴ Ζάκυνθο. Πέρνομε τὸ νέο τουριστικὸ αὐτοκινητόδρομο τῆς Κορίνθου, ποὺ δείχνει συγχρονισμένο εὐρωπαϊκὸ δρόμο ὁδικοῦ δικτύου. Καθ' ὁδὸν μᾶς γίνεται ἐν κινήσει μία ὁμιλία γιὰ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ τουρισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου. Σὲ μῆκος 200 χιλ)τρα περνᾶμε τὰ παραλιακὰ μέρη τῆς βορείας Πελοποννήσου. Τὰ καρποφόρα δένδρα εἶναι ὅλα ἀνθισμένα στὴ πλούσια αὐτὴ περιοχή. Ἡ γῆ στὰ πράσινα ντυμένη πανηγυρίζει μὲ τὶς χλόες καὶ τὰ λουλούδια της. Τὰ ποελιὰ μὲ τὶς μελωδικὲς ἀνοιξιάτικες λαλιές τους αὐξάνουν τὸ ρομαντικὸ τόνο τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς φύσεως. Ἡ ποίησις ἀρχίζει κάτι νὰ σταλάζη στὴν κουρασμένη ψυχή μας. Σὲ 283 χιλ) τρα φτάσαμε στὴν Κυλήνη. Τὸ φέρυμπὸτ μᾶς μεταφέρει στὴ Ζάκυνθο. Ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1953 ἡ πόλι ἔπαθε μεγάλες καταστροφὲς καὶ ξαναχτίσθηκε ἀπὸ τὰ θεμέλιά της. Ἔχει ὡραίους δρόμους, πλατεῖες, δημόσια κτίρια, θέατρο, μουσεῖο καὶ τουριστικὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου. Δὲν εἶναι ὅμως ἀκόμη ἕτοιμη νὰ δεχθῆ μεγάλα πλήθη ἀπὸ τουρίστας. Εὐτυχῶς ὁ διευθυντὴς τοῦ Υ)τος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δαμίρης εἶχε τὴν πρόβλεψι καὶ τὴν εὐγενῆ καλωσύνη νὰ φροντίση ἀπὸ μέρες πρὶν νὰ μᾶς κρατήση δωμάτια σὲ ξενοδοχεῖα. Ἐδῶ οἱ τουρίστες εἶναι πολυάριθμοι καὶ ἡ ἐξεύρεσι δωματίων προβληματική. Ἔχουν ἔρθη πολλὰ ποῦλμαν καὶ αὐτοκίνητα Ι.Χ. ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Πελοπόννησο. Τὸ νησὶ αὐτὸ παρουσιάζει πολὺ μεγάλο τουριστικὸ ἐνδιαφέρον. Τὴν ἱστορία του μᾶς τὴν πραγματεύεται ἕνας ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῆς ὁμάδος μας ποὺ γύρισε καὶ γνώρισε τὴν Ἑλλάδα. Τὴν γράφομε πάλι νὰ τὴν ξαναθυμηθοῦμε. «Ἡ Ζάκυνθος ἤρχισε νὰ φαίνεται κατοικημένη ἀπὸ τὸ 3000 π.Χρ. Οἱ πρῶτοι κάτοικοί της ἦσαν οἱ Ἀχαισί, οἱ ὁποῖοι ἦρθαν ἀπὸ τὴν Ἤλιδα. Κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀχαιῶν, εἶχε ἱδρύσει ἀποικίαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν τὴν πόλιν Σαγόνδην. Τὸ 1380 π.Χρ. ἀπετέλεσε τμῆμα τοῦ Βασιλείου τῶν Φαιάκων, τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς κατὰ τὸν Τρωϊκὸ πόλεμο (1180 π.Χρ.) ἦτο ὁ Ἀλκίνοος. Οἱ Ἀχαιοὶ καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν εἶχον μεταβάλει σὲ ναυτικὴ βάσι ἀπὸ τὴν ὁποία ξεκινοῦσαν γιὰ τὰ ταξίδια τους πρὸς τὴν δυτικὴ Μεσόγειο. Ἐπίσης τὴν εἶχαν καταστήσει πολεμικὴ βάσι ἀπὸ τὴν ὁποία ἐποπτεύαν τὴν ἀσφάλεια τῶν παραλίων τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου. Ἦταν πάντοτε συνδεδεμένη μὲ συμμαχία μὲ τὴν Κόρινθο καὶ τὴν Σπάρτη. Διὰ τοῦτο ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων Τολμίδης τὸ 455 π.Χρ. τὴν ἐξηνάγκασε νὰ συμμαχήση μὲ τοὺς Ἀθηναίους. Ὁ στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν Κνῆμος τὸ 430 προσεπάθησε νὰ λεηλατήση τὴν νῆσον. Ἡ Ζάκυνθος ἐδέχθη καὶ ὑπεστήριξε τὸν τύραννο τῶν Συρακουσῶν Δίωνα τὸν ὁποῖον ἀπέδιωξε τὸ 357 π.Χρ. ἀπὸ τὰς Συρακούσας ὁ τύραννος Διονύσιος. Ἀπὸ τὸ 214-146 π.Χρ. περιῆλθε στὴν ἐξουσία τῶν Μακεδόνων. Οἱ Βάνδαλοι, οἱ Σαρακηνοὶ καὶ οἱ Νορμανδοὶ ἐλεηλάτησαν ἀγρίως τὴν νῆσον κατὰ τὸν 4ον, 5ον καὶ 9ον μ.Χρ. αἰῶνα. Κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα μ.Χρ. κατέλαβον αὐτὴν οἱ κόμητες τῆς Τοσκάνης τῆς Ἰταλίας. Οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον τὴν νῆσον τὸ 1479 μ.Χρ. καὶ κατέσφαξαν τοὺς πληθυσμούς της. Οἱ Ἐνετοὶ κατέλαβον τὴν νῆσον τὸ 1435 καὶ ἐκράτησαν αὐτὴν μέχρι τὸ 1797 ὁπότε κατέλαβον αὐτὴν τὰ στρατεύματα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Μετὰ τὴν ἧτταν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος στὴ μάχη τῆς Λειψίας τὸ 1813, κατέλαβον αὐτὴν οἱ Ρῶσσοι. Τὸ 1815 μετὰ τὴ μάχη τοῦ Βατερλώ. κατέλαβον αὐτὴν οἱ Ἄγγλοι. Τὸ 1864 ἡ Ἀγγλία παρεχώρησε τὴν νῆσον Ζάκυνθον, ὅπως καὶ τὰς ἄλλας Ἰονίους νήσους εἰρηνικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς εὔνοιαν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον τὸν Α' συγγενῆ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνα εἶχε μεταβληθῆ ἡ Ζάκυνθος σὲ φιλολογικὸ καὶ μουσικὸ κέντρο τῆς Ἑπτανήσου. Εἰς αὐτὴν ἐγεννήθησαν δύο διάσημοι Ἕλληνες ποιηταί. Ὁ Διονύσιος Σολωμὸς (1798-1857) ὁ ὁποῖος συνέθεσε καὶ τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ ποιητὴς Κάλβος τοῦ ὁποίου ὁ τάφος μὲ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ποιημάτων του ἐπὶ λευκῆς μαρμάρινης πλάκας, εὑρίσκεται σὲ μιὰ ἐκκλησία κάτω ἀπὸ τὸ ἐνετικὸ φρούριο τοῦ λόφου Μπόχαλι. Ὡσαύτως στὴ Ζάκυνθο γεννήθηκε καὶ ὁ Ἰταλὸς ποιητὴς Οὔγκο Φόσκολο. Οἱ βαρκαρόλες καὶ τὰ μινόρε τῶν Ζακυνθηνῶν εἶναι ἕνα εἶδος τραγουδιῶν τὰ ὁποῖα εἶναι ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν κατοίκων τῆς Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας. Ἡ νῆσος Ζάκυνθος ἔχει ἔκτασι 401 τετρ. χιλ)τρα καὶ κατοίκους 32.000. Τὸ ἡφαιστειογενὲς ἔδαφός της ἐδοκιμάσθη σκληρὰ ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς ποὺ ἔγιναν τὸ 1791, 1820, 1840, 1893, τὸ 1912 καὶ τὸ 1953. Ὡς πρὸς τὴν ἠπιότητα τοῦ κλίματος καὶ τὴν εὐφορία τῶν ἐλαιώνων καὶ τῶν ἀμπελώνων συναγωνίζεται αὔτη τὸ ἔδαφος τῆς Κερκύρας. Οἱ Ἐνετοὶ ἀπεκάλουν τὴν νῆσον Zante, Fioro di Levante.

Ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς πόλεως τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τοπικοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε ἐκεῖ τὸ 1622 καὶ σώζεται ἀκέραιο τὸ σκήνωμά του, τὸ ὁποῖον ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἐκτίθεται σὲ προσκύνημα τοῦ λαοῦ καὶ τῶν περιηγητῶν τῆς νήσου. Ἐπίσης σπουδαῖο μνημεῖο στὸ νησὶ εἶναι ἡ παλαιὰ Ἐνετικὴ ἐκκλησία Santa Maura μὲ περίφημες ἁγιογραφίες τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ κωδωνοστάσιον γοτθικοῦ ρυθμοῦ τοῦ ἔτους 1801».

Ἀφοῦ μείναμε δυὸ μέρες στὸ ὄμορφο καὶ ἱστορικὸ αὐτὸ νησὶ καὶ ἐπεσκέφθημεν τὰ τουριστικὰ τοπία του, φύγαμε γιὰ τὴν Πελοπόνησσο. Τὸ πιὸ σπουδαῖο ἀντικείμενο τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς ἦτο ἡ Ὀλυμπία καὶ τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τοῦ ποταμοῦ Λάδωνα. Διασχίζοντες σὲ 60 χιλ)τρα τὴν εὔφορη καὶ κατάσπαρτη πεδιάδα τῆς Ἤλιδος, φτάσαμε στὸ πανάρχαιο ἱερὸ τῆς Ὀλυμπίας. Ἐδῶ ἔχει συγκεντρωθῆ μεγάλο πλῆθος ἀπὸ τουρίστας ἰδίως εὐρωπαίους, Γάλλους, Ἰταλούς, Γερμανούς, Αὐστριακούς, Ἑλβετούς. Ὁμάδες - ὁμάδες μὲ τοὺς ξένους ἀρχηγούς τους, οἱ ὁποῖοι συγχρόνως εἶναι καὶ ξεναγοί τους, περιμένουν νὰ ἀνοίξη τὸ μουσεῖον καὶ ὁ χῶρος τῶν ἀνασκαφῶν ὅπου εἶναι τὰ ἐρείπια, οἱ ναοὶ τῶν ἀρχαίων ναῶν καὶ τὸ στάδιο τῆς ἱερᾶς Ἄλτεως. Οἱ ξένοι αὐτοὶ τουρίσται εὑρίσκονται σὲ ἀγωνία, διότι τοὺς χώρους αὐτοὺς καὶ τὸ μουσεῖο ἡ εἰδικὴ Ὑπηρεσία τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἀνοίγει στὰς 10 τὸ πρωΐ. Εἶναι συνηθισμένοι ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό τους ποὺ σκέπτονται πρακτικώτερα. Ἐδῶ μᾶς γίνεται μία ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία γιὰ τὴν Ὀλυμπία, τὶς ὀλυμπιάδες καὶ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες ἀπὸ συνάδελφο τῆς ὁμάδος μας, τὴν ὁποία μαγνητοφωνημένη, ὅπως καὶ τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ζακύνθου, παρεδώσαμε γιὰ τουριστικὴ διαφήμισι, σὲ γνωστὴ τουριστικὴ ἑταιρεία. Μετὰ τὴν Ὀλυμπία φτάσαμε σὲ κάμποση ὥρα στὸ μεγάλο ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η. ποὺ εἶναι στὸν ποταμὸ Λάδωνα. Εἶναι αὐτόματο. Ἔχει δύο στροβιλογεννήτριες παραγωγῆς ἐνεργείας 70.000 ΩΧΒ. Τὸ ὕψος τοῦ ἀγωγοῦ καταπτώσεως εἶναι 239 μέτρα καὶ ἡ τεχνητὴ λίμνη τοῦ φράγματος χωρεῖ 50.000.000 κυβ. μέτρα νεροῦ. Ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργειά του μεταφερομένη μὲ τὸ δίκτυον ζεύξεως στοὺς ὑποσταθμοὺς φωτίζει τὶς πόλεις τῆς Πελοποννήσου καὶ ἠλεκτροκινεῖ τὶς βιομηχανίες τους. Τὰ τουριστικὰ σημεῖα ἐδῶ ἔχουν τλειώσει. Περνῶντας τὶς ἐλατόφυτες πλαγιὲς τοῦ Μαινάλου καὶ τὶς θεαματικὲς χιονισμένες κορυφὲς τοῦ Χελμοῦ, συνεχίσαμε ὁμαλὰ τὴν παρεία μας γιὰ τὴν Ἀθήνα ὅπου φτάσαμε στὰς 9 μ.μ. Οἱ συνάδελφοι, οἱ οἰκογένειες τους καὶ οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς τῶν συναδέλφων μας κατευχαρίστησαν μὲ ἐνθουσιασμὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς ἐκδρομῆς καὶ τὴν "Ενωσι Φιλάθλων Ἐθνικῆς Τραπέζης γιὰ τὴν ὡραία πασχαλινὴ ἐκδρομή της.

ΙΩΝ. Α. ΝΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἀθανάσιος Δημητρακόπουλος (Κεντρ. Κατάστημα), Φανὴ Ψιμούλη.

ΠΕΝΘΗ

Πρεσβυτέρα
ΕΥΘΥΜΙΑ ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ

Τοὺς υἱούς της συναδέλφους Δημήτριον καὶ Γιῶργον Παπαϊωάννου, συλλυπούμεθα θερμῶς.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΙΛΙΣΟΣ

Μὲ τὸ 29ον τεῦχος ("Ανοιξη 1963) ὁ ΙΛΙΣΟΣ εἰσῆλθεν εἰς τὸ 8ον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του. Περιεχόμενα: Κ. Παλαμᾶ: Ἡ μορφὴ τοῦ Χριστοῦ, Ἰω. Βασιλῆ: Τὰ φυσικὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, Δ. Ἰωαννίδη: Τὸ ἄτομον τῶν φιλοσόφων, Κ. Κιτρινιάρη: Τὸ νόημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας, Ἀπ. Κουκουβίνου: Θάνατος καὶ Καθῆκον, Π. Νιρβάνα: Τὸ δρομαλάκι τῆς εὐτυχίας, Κρισναμοῦρτι: Χωρὶς ἀγάπη δὲν ὑπάρχει ἀνατροφή. Ὁ χιονάνθρωπος τῶν Ἰμαλαΐων, Φρ. Μέσμερ, Ποιήματα, Χρονικὰ κλπ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΕΛΛΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑΙ ΟΔΟΝΤΩΝ
Θεμιστοκλέους 4 — Ὁμόνοια
(2ος ὄροφος)
Τηλ. 622.190
Ὧραι ἐπισκέψεως 10 — 1 καὶ 5 — 8

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Β. ΜΑΚΡΗΣ

Διδάκτωρ τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, τέως Ἐπιμελητὴς Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἠλιάδη» ("Ελενας Βενιζέλου).

Ὁδὸς Ἀβέρωφ 3 (Μουσεῖον)— Τηλέφ. 531.356 6 — 8 μ.μ. πλὴν Σαββάτου.

Ὑπεύθυνος Ὕλης
ΕΠΑΜΕΙΝ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ
Φωτάκου 4 — Βεΐκου

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

ΑΙΔΗΨΟΣ — ΙΣΤΙΑΙΑ — ΠΕΥΚΙ (Ἁγ. Πνεύματος 1—3/6). Σάββατον 3 μ.μ. ἀναχ. μὲ Πούλμαν μέχρις Ἀρκίτσας. Ἐκεῖθεν μὲ τὸ Φέρυ μπὼτ εἰς Αἰδηψόν. Διανυκτέρευσις εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ΙΣΤΙΑΙΑ. Κυριακὴ 9 π. μ. ἀναχ. μὲ τὸ Πούλμαν εἰς τὴν μαγευτικὴν παραλίαν Πευκὶ (μπάνιο - φα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΓΕΝΙΚΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὰς ἐκθέσεις πρὸς τὰς Ἐτησίας Τακτικὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Μετόχων τῶν Τραπεζῶν ἀπόψεις τῶν Διοικήσεων τούτων ἐπὶ πολλῶν θεμάτων τῆς πιστωτικῆς λειτουργίας καὶ εἰδικώτερον ἀναφορικῶς μὲ τοὺς ὑφισταμένους εἰσέτι πιστωτικοὺς ἐλέγχους ἐμφανίζουν σοβαρὰς ἀντιθέσεις. Οὕτω, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ζολώτας ἐπιμένει μὲ ἔμφασιν ὅτι ἡ διατήρησις τῶν ἐν λόγῳ ἐλέγχων εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ τὴν διοχέτευσιν τῶν πιστωτικῶν μέσων πρὸς ὡρισμένας κατευθύνσεις, ἐνῶ οἱ Διοικηταὶ τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς Ἐμπορικῆς ζητοῦν τὴν κατάργησιν τῶν πιστωτικῶν περιορισμῶν καὶ διατυπώσεων ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἔπαυσαν ὑφιστάμενοι οἱ λόγοι θεσπίσεώς των, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῶν σημαντικῶν ἐπιβαρύνσεων τὰς ὁποίας συνεπάγονται διὰ τὸ τραπεζικὸν κόστος.

Αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῶν μεγάλων Τραπεζῶν καὶ κατὰ τὰς ἐφετεινὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Μετόχων ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς ἀναπτυχθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δραστηριότητος δὲν ἐξῆλθον, ὅσον τοὐλάχιστον ἀφορᾶ τὴν κατ' ἔτος γινομένην ἀνασκόπησιν τῶν διεθνῶν καὶ ἐσωτερικῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων, τῶν συνήθων πλαισίων τῆς στερεοτύπου ἀφηγήσεως γεγονότων ἄνευ συνδέσεως τινὸς καὶ μὲ πρωτοφανῆ πρόθεσιν δημιουργίας αἰσιοδόξου ἀτμοσφαίρας εἰς σημεῖον μὴ δικαιολογούμενον ἐκ τῶν πραγμάτων.

Οὕτω κατὰ τὴν συνοπτικὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐξιστόρησιν τῶν λαβουσῶν χώραν κατὰ τὸ 1962 διεθνῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων ἀπεφεύχθη ἐπιμελῶς ἡ ἀνάπτυξις τῆς σημασίας τῆς ἀποτυχίας τῶν διαπραγματεύσεων τῶν Βρυξελλῶν καὶ τῆς διαιωνίσεως τῆς οἰκονομικῆς διασπάσεως τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καθὼς καὶ τῶν ἐντεῦθεν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῶν ἐν γένει συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν ὁλονὲν σκληρυνομένων, ἐν ὄψει τῆς ὑποβοσκούσης ὑφέσεως οἰκονομικῶν ἑνώσεων τῶν ἐκτὸς τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ χωρῶν.

Ὡσαύτως, ἐξαιρέσει τοῦ κ. Ἀνδρεάδη οἱ Διοικηταὶ τῶν ἄλλων μεγάλων Τραπεζῶν οὐδόλως ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου των ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας συνεπάγονται διὰ τὰς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναπτύξεως εὑρισκομένας χώρας αἱ συνεχεῖς ὑποχωρήσεις τῶν τιμῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ὡρισμένων γεωργικῶν προϊόντων. Ἡ αὐτὴ ὡσαύτως ἀξιοπρεπὴς ἀδιαφορία ἐπεδείχθη καὶ διὰ τὸ παγκόσμιον ἀγροτικὸν πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἂν μή τι ἄλλο ἀφορᾶ ἀμέσως καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ γενόμεναι ὅμως παραλείψεις εἰς τὴν ἀνασκόπησιν τῶν διεθνῶν ἐξελίξεων ἀποδεικνύονται ἄνευ σημασίας πρὸ τῆς ἀπιθάνου ὡραιοποιήσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι κρατούσης οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Βεβαίως ἡ ἐπίδειξις αἰσιοδοξίας καὶ ἡ ἔκφρασις αὐτοπεποιθήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῶν βασικῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων συντείνει, ἔν τινι μέτρῳ, εἰς τὴν δημιουργίαν «κλίματος» εὐνοϊκοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιχειρηματικῶν πρωτοβουλιῶν, ὅταν ὅμως δὲν τηρεῖται σχετικὸν μέτρον ἐκλείπει πᾶσα σοβαρότης καὶ οὐδεμία δίδεται προσοχὴ εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν ἐκθέσεων, καθ' ὅσον τοῦτο θεωρεῖται ὡς λιβανωτὸς ὑφισταμένων, σκοπῶν εἴς τὴν διατήρησιν τῆς εὐνοίας.

Μεταξὺ τῶν προφανῶς παραποιημένων εἰκόνων ὑπῆρξε καὶ ἡ τοιαύτη τῆς διαμορφουμένης καταστάσεως ἐκ τῆς εἰσόδου τῆς χώρας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Οὕτω, ἐνῶ εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν ὅτι τόσον ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς ὅσον καὶ οἱ βασικοὶ τομεῖς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἐμφανίζουν ἀθεραπεύτους ἀδυναμίας προσαρμογῆς εἰς τὰς δημιουργουμένας ἐκ τῆς ἐντάξεώς μας εἰς τοὺς εὐρυτέρους οἰκονομικοὺς χώρους νέας συνθήκας, οἱ κ. κ. Διοικηταὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προβάλλουν τὰ ὁράματα ὀνειρώδους εὐημερίας.

Ἐξ ἄλλου οὐδεμία σχεδὸν σημασία ἀπεδόθη εἰς τὴν ἀπό τινος διδομένην ἑρμηνείαν ἐκ μέρους τῶν ἑταίρων τῆς Ε.Ο.Κ. τῶν προστατευτικῶν τῶν προϊόντων μας διατάξεων τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως, ἑρμηνείαν ἥτις εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Τουρκίας ἀπεδείχθη πολὺ ἐπιζημία διὰ τὴν Ἑλλάδα καθ' ὅσον διὰ δικονομικοῦ χειρισμοῦ παρεκάμφθη ἡ διὰ τὴν δοθεῖσαν λύσιν ἀπαιτουμένη Ἑλληνικὴ συγκατάθεσις.

Πέραν τούτων ἡ ἵδρυσις δύο - τριῶν ἐργοστασίων τῇ συνεργασίᾳ ξένων εἰδικῶν καὶ κεφαλαιούχων πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τὸν ὀργασμὸν τῆς δραστηριότητος τὸν ὁποῖον αὐταρέσκως διατυμπανίζουν οἱ μεγάλοι πιστωτικοὶ Ὀργανισμοὶ καθ' ὅσον καὶ ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐν λόγῳ ἔργων εἶναι εἰσέτι ἀμφίβολος καὶ οἱ ξένοι πολλάκις εὑρίσκουν τρόπους ἀπαγκιστρώσεως ἐκ τῶν συμφωνιῶν. Πολὺ διδακτικὴ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἶναι ἡ κτηθεῖσα πεῖρα ἐκ τῶν συναφθεισῶν συμφωνιῶν τραπεζικῆς συνεργασίας μετὰ τῶν Τραπεζῶν «χώρας τῆς ΕΟΚ». Τοὺς πλουσίους καρποὺς τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθημεν εἰσέτι νὰ γευθῶμεν παρὰ τὰς κατὰ τὴν σύναψίν των δοθείσας παντοχόθεν ἐπαγγελίας.

Ἐν τούτοις ἡ ἀποφυγὴ ἀσκήσεως οὐσιαστικῆς τινος κριτικῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν δὲν ἐθεωρήθη φαίνεται ἀρκετή. Ὅθεν ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ζολώτας σπεύδει νὰ προειδοποιήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ τυχὸν ὑποχώρησις εἰς τὰς πιέσεις πρὸς μείωσιν τῶν φόρων θὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κρατικοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ περιττοῦ τῆς ὑποδείξεως (οὐδέποτε Κυβέρνησις προέβη εἰς μείωσιν τῆς φορολογίας ἄνευ ἀντισταθμισμάτων ἀμέσων καὶ ἐμμέσων) εἶναι λυπηρὸν ὅτι διετυπώθη αὕτη χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξετασθῇ κατὰ τρόπον ἀντικειμενικὸν ἐὰν ὑφίσταται ἑτέρα δυνατότης ἐπαυξήσεως ἢ τοὐλάχιστον διατηρήσεως τῆς κρατικῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τὰ ἤδη ὑφιστάμενα ἐπίπεδα. Ἡ υἱοθέτησις καὶ ἡ ὑπὸ ἐπιστημονικὸν μανδύα προβολὴ ἀπόψεων, αἱ ὁποῖαι συνεπάγονται ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ χαμηλοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου των εὐρυτέρων τμημάτων τοῦ πληθυσμοῦ, ἀποτελοῦν, ὑπὸ τὰς κρατούσας κοινωνικοπολιτικὰς συνθήκας, πράξεις τὸ ὀλιγώτερον παρακεκινδυνευμένας.

Μυριάκις συνεπῶς προτιμώτερον θὰ ἦτο ἐὰν ἡ ἔκθεσις περιωρίζετο εἰς τὴν διατύπωσιν γνωμῶν ἐπὶ τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ἐκδοτικοῦ ἱδρύματος τομέων μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἄσκησις τῆς πίστεως.

Οὕτω, οὐδεὶς δύναται νὰ μεμφθῇ τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν θεμελιώδη διαφωνίαν του πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν ἀναφορικῶς μὲ τὸ θέμα τῶν ὑφισταμένων πιστωτικῶν ἐλέγχων.

Βεβαίως αἱ ἀπόψεις τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν ἐνέχουν πολλὴν λογικὴν διότι πράγματι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιδιώκωμεν ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν μείωσιν τοῦ κόστους τοῦ χρήματος καὶ εὐλυγισίαν ἐκ μέρους τοῦ Τραπεζικοῦ μηχανισμοῦ, ἀπὸ τὴν ἄλλην δὲ νὰ διατηρῶμεν ἐν πλήρει ἀναπτύξει διαδικασίας ἀντιστρατευομένας εἰς τοὺς ὡς ἄνω σκοπούς, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν λόγων τῆς καθιερώσεως τῶν πιστωτικῶν ἐλέγχων ἔπαυσαν ὑφιστάμενοι.

Παρὰ ταῦτα ὀρθῶς ὁ κ. Ζολώτας διετύπωσε τὴν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἀντίθεσίν του, ἡ ὁποία ὁσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀνεδαφική, εἶναι ὁπωσδήποτε εἰλικρινὴς παρὰ τὴν ἐγγυημένην πίστιν του εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθέρας δημοκρατικῆς οἰκονομίας.

Δὲν δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ ὡς διαθέτουσα ρεαλισμὸν ἡ πρότασις τοῦ κ. Ζολώτα περὶ μεταστροπῆς μέρους τῶν ἔναντι ὡρισμένων ἐπιχειρήσεων ἀπαιτήσεων τῶν Τραπεζῶν εἰς μετοχικὸν κεφάλαιον, τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ἀπὸ θεωρητικῆς πλευρᾶς ἀνυπαρξίαν ψόγου τινός. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ὄχι μόνον θὰ ἀκινητοποιοῦσε σοβαρὰ κεφάλαια βραχυπροθέσμου, ὡς ἐκ τῆς προελεύσεώς των, χαρακτῆρος, ἀλλὰ θὰ εἶχε ὡς συνέπειαν τὴν παράτασιν νόθων καταστάσεων καὶ τὴν παρεμπόδισιν τῆς διαδικασίας τῆς φυσιολογικῆς ἐξυγιάνσεως διὰ τῆς ἐκποιήσεως ἢ συγχωνεύσεως τῶν ἀντιοικονομικῶν ἐπιχειρήσεων.

Πάντως ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων τοιαύτης μορφῆς μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν κυριωτέρων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων εἶναι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς δημοσιονομικὰς παρεμβάσεις, κατὰ κανόνα ἐποικοδομητική.

ΕΝ ΒΑΣΙΚΩΤΑΤΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΦ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Χάνονται χιλιάδες δραχ. ἡμερησίως

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα διέρχονται τὴν γνωστὴν ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς κρίσιν τὸ κεφαλαιῶδες θέμα τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν δὲν ἔχει τύχει τοῦ ἀναλόγου χειρισμοῦ, ὥστε αἱ πρόσοδοι τῆς πηγῆς ταύτης ἂν ὄχι νὰ καλύψουν τοὐλάχιστον νὰ μειώσουν αἰσθητῶς τὸ ἔλλειμμα.

Τὰ Ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα εἶναι ἰδιοκτῆται τῶν κάτωθι ἀκινήτων:

1) Δραγατσανίου 8 ἐπὶ τῆς Πλατείας Κλαυθμῶνος ὀκταώροφος οἰκοδομή. Κατέχει τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Πλατείας πρὸς τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου.

2) Πανεπιστημίου 46. Τετραορος οἰκοδομὴ συνεχομένη τοῦ κτιρίου ΡΕΞ περιλαμβάνουσα ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ κινηματοθεάτρου ΙΝΤΕΑΛ καὶ περιεχομένη μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου, Χαρ. Τρικούπη καὶ Φειδίου, πλὴν μικροῦ σχετικῶς χώρου ἐπὶ τῆς γωνίας Φειδίου καὶ Ἐμμ. Μπενάκη ἀνήκοντος εἰς τρίτους.

3) Διώροφος οἰκοδομὴ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Μετσόβου — Ρεθύμνης (ὄπισθεν Μουσείου).

4) Γωνία Κωλέττη — Ἐμμ. Μπενάκη, κατεδαφισθεῖσα πρὸ διετίας ἑτοιμόρροπος οἰκοδομὴ καὶ ἔκτοτε παραμένουσα ὡς οἰκόπεδον.

5) Τετραώροφος οἰκοδομὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰουλιανοῦ 26.

6) Τριώροφος οἰκοδομὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 26 καὶ 26α΄.

7) Τὸ ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Γεωργίου Σταύρου καὶ Αἰόλου, ἔναντι τῆς Τραπέζης, ἀρκετὰ μεγάλης ἐκτάσεως πλὴν ὅμως διώροφον κτίριον ἔνθα σήμερον στεγάζεται ἡ Α.Ε. Γενικῶν Ἀποθηκῶν Ἑλλάδος.

8) Ἐπὶ τῆς Πλατείας Κοτζιᾶ 4όροφον ἀκίνητον, (ὁδὸς Εὐπόλιδος).

9) Γωνία Σταδίου — Αἰόλου ἔνθα τὸ κατάστημα Θανοπούλου καὶ τὸ ἄνω αὐτοῦ 4όροφον κτίριον μετὰ τοῦ ἰσογείου.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 6 ἀκίνητα ἀνήκουν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων κατὰ 70% τὰ δὲ ὑπ' ἀριθ. 7, 8 καὶ 9 εἰς τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας κατὰ 60%. Τὰ ὑπόλοιπα 30 καὶ 40% ἀντιστοίχως ἀνήκουν εἰς τὰ ταμεῖα Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας Τραπέζης Ἑλλάδος. Ἡ ἀναλογία καθωρίσθη ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ν. 2626)53 κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα τὴν συγχώνευσιν χωρισμὸν τῶν Ταμείων.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων μόνον τοῦ πρώτου (Δραγατσανίου), τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μόνον μεταπολεμικῶς ἀνεγερθέν, γίνεται ὀρθὴ κατὰ κανόνα ἀξιοποίησις, ἀποδίδουσα ἱκανοποιητικὰ κανονικῶς εἰσπραττόμενα ἐνοίκια, καλύπτον τὰ 6,3 ἑκατομμύρια ἐκ τῶν εἰσπραττομένων 12 περίπου ἐτησίως ἐξ ὅλων τῶν ἀκινήτων. Ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἀκίνητα προπολεμικὰ κτίσματα καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ ἐνοικιοστασιακὰ μισθώματα, παρουσιάζουν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ προσφερομένων χώρων, λίαν ἀντιοικονομικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Εἶναι ἐμφανεστάτη ἡ ζημία τὴν ὁποίαν ὑφίστανται τὰ Ταμεῖα, ὅταν ἀπὸ χώρους οἱ ὁποῖοι καταλλήλως σήμερον διαμορφούμενοι εἰς ξενοδοχεῖα, αἰθούσας κινηματοθεάτρων, γραφεῖα, καταστήματα, γκαράζ κλπ. θὰ εἰσεπράττοντο πολλαὶ χιλιάδες καθημερινῶς ἔναντι τῶν ὀλίγων χιλιάδων τὰς ὁποίας σήμερον «ἀποδίδουν» οὗτοι μηνιαίως.

Προβάλλονται αἱ δυσκολίαι: Δαπανῶν κατεδαφίσεως, ἀνεγέρσεως. Ἐγκρίσεων πάσης φύσεως. Δυσχέρειαι ἐκ τῆς συνιδιοκτησίας. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον νομίζομεν ὅτι εἶναι ἡ ἔλλειψις δυνάμεως ἐπιβολῆς καὶ πρωτοβουλίας ἀναλήψεως εὐθυνῶν. Δυστυχῶς εἰς τὴν ἐποχήν μας εἶναι ἀπαραίτητον τὸ τελευταῖον. Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ταχύτητος, ὅποιος κινεῖται μὲ σύγχρονα μέσα κερδίζει. Ὁ ἄλλος παραμένει καὶ φθίνει. Αἱ διοικήσεις τῶν Ὀργανισμῶν μας πρέπει νὰ παλαίσουν, νὰ ζητήσουν, νὰ ἐπιμείνουν. Ἄλλως ἡ φθίσις τῶν ὀργανισμῶν θὰ γίνῃ καλπάζουσα. Ἡ Τράπεζα νομίζομεν εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἀκινήτων. Πέραν τούτου ὅμως ὑπάρχει καὶ ἡ μέθοδος τῆς τμηματικῆς ἀνοικοδομήσεως ἀκόμη καὶ τῆς ἀντιπαροχῆς ἐν ἀνάγκῃ. Αἱ ἐγκρίσεις (Πολεοδομίας, Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς κ. λ.π.) πρέπει νὰ δοθοῦν καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς ἐδόθησαν εἰς ἄλλα Ταμεῖα διὰ τὴν ἀνέγερσιν πολυτελῶν, πολυορόφων ξενοδοχείων εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ὡς καὶ τουριστικῶν εἰς τὰς ἀκτάς. Τὸ θέμα τῆς συνιδιοκτησίας. Δὲν νομίζομεν ὅτι οἱ συνιδιοκτῆται, τὰ Ταμεῖα δηλ. τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, θὰ ἔκριναν ἀσύμφορον μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν, οὔτε ὅτι θὰ ἐπαρουσιάζετο δυσχέρεια εἰς τὴν διαχείρισιν τόσον τῆς ἀνεγέρσεως, ὅσον καὶ τῆς μετέπειτα ἐκμεταλλεύσεως. Ἀλλοίμονον ἐὰν οἱ ὑπάλληλοι, οἵτινες διαχειρίζονται τὴν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν μεγαλυτέρων Ὀργανισμῶν δὲν θὰ ἠδύνοντο νὰ διαχειρισθῶσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν περιουσίαν.

Πιστεύομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν. Θέλησις χρειάζεται. Θέλησις καὶ ἀποφασιστικότης.

ΒΡΥΚΟΛΑΚΙΑΣΜΑΤΑ

ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ ΣΚΛΑΒΟΥ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥ ΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΤΑΚΤΗΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΑΚΟΜΗ

Ἐνῶ ἡ Τράπεζα ἀφειδῶς σκορπᾶ χρῆμα διὰ νὰ συγχρονισθῇ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, κατὰ πρῶτον λόγον καὶ κατόπιν ἀπὸ πλευρᾶς λειτουργίας, σχέσεων, ἐργασιῶν ἐν γένει, ἐνῷ τὸ πνεῦμα προσαρμογῆς πρὸς τὰς ἰσχυρούσας μορφὰς καὶ συστήματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως διέπει τὰς προσπαθείας αὐτῆς, ἔστω καὶ ἂν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἄλλοι τῆς παίρνουν τὰ πρωτεῖα, ὅμως εἰς τὸν τομέα τοῦ προσωπικοῦ βλέπει, μὲ τὰ μάτια τῶν εἰδικῶν «ἀετῶν» της, πάντα πρὸς τὰ πίσω.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀνταγωνισμὸς (ὁ ὁποῖος εἰς τὰ περισσότερα οὐσιώδη ζητήματα ἐπῆρε τὴν πρωτοπορείαν) ἐπὶ θεμάτων τοῦ Προσωπικοῦ του, χωρὶς νὰ προφασίζεται Παπαληγούρες καὶ κάθε εἴδους «ἄδειες» χάριν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος(!) προβαίνει εἰς γενικὰς αὐξήσεις ἀποδοχῶν καὶ φροντίζει κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον νὰ ἐξελίσσωνται οἱ εἰς αὐτὸν ἐργαζόμενοι, οἱ ἡμέτεροι ἐγκέφαλοι περὶ τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ ἀνατρέχουν εἰς τὶς μουχλιασμένες σελίδες τῆς ἱστορίας τῆς Τραπέζης διὰ νὰ εὕρουν πρότυπα διὰ σημερινὰς... «πρωτοτυπίας».

Μία παρένθεσις. Ἡ ἱστορία τῆς Τραπέζης ἔχει σελίδες φωτεινές, αὐτὲς ποὺ ἀπετέλεσαν τὴν σπονδυλικὴν στήλην εἰς τὴν ὁποίαν ἐστηρίχθη καὶ ἀνεπτύχθη καὶ ἡ Τράπεζα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία, καὶ σελίδες περιλαμβάνουσες νεκρὰ θέματα, γεγονότα δηλ., καταστάσεις καὶ περιστατικὰ μιᾶς χρονικῆς στιγμῆς, ἐποχῆς δύναταί τις νὰ εἴπῃ, τὰ ὁποῖα ὅμως ἀπέθανον μὲ τὸ πέρασμα τῆς ἐποχῆς αὐτῆς. Καὶ σήμερα οἱ σελίδες αὐτὲς εἶναι ἄχρηστες, μουχλιασμένες, ἀποπνέουν πτωμαΐνη καὶ αἱ ἀναθυμιάσεις των μόνον νὰ δηλητηριάσουν τὴν σημερινὴν ζωὴν τῆς Τραπέζης εἶναι ἱκαναί.

Καὶ ὅμως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐτάχθησαν νὰ ρυθμίσουν ἀπὸ πλευρᾶς Τραπέζης τὴν σχέσιν ἐργασίας, ἐμφορούμενοι πάντοτε ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι «ὅταν ἦσαν νέοι ὑπάλληλοι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διετέλουν προσωρινοὶ γραφεῖς, ἡμερομίσθιοι κλπ. ἕως ὅτου γίνουν δόκιμοι» — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀφήνουν εὐκαιρίαν νὰ ἐπαναλαμβάνουν — καὶ εὑρίσκοντες πολὺ εὔκολον (διατί νὰ κουρασθοῦν;) τὴν λύσιν τῆς καθυστερήσεως τοῦ Προσωπικοῦ ὡς μέσον... οἰκονομιῶν διὰ τὸ Ἵδρυμα, αὐθαιρέτως ἐφαρμόζουν τὴν τριετῆ τοὐλάχιστον προσωρινότητα εἰς τοὺς νεοπροσλαμβανομένους διὰ δὲ τοὺς ὀλίγον παλαιοτέρους ἐπιδιώκεται, μὲ προοδευτικὸν σύστημα δυσχερεστέρων ἐξετάσεων μονιμοποιήσεως, ἡ παραμονή των εἰς τὴν προσωρινότητα. Ἔτσι ἔχομεν σωρείαν ἐκτάκτων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὴν ἀόρατον ἀπειλὴν τῆς ἀπολύσεως, καὶ πέραν τοῦ ὡραρίου ἐργασίας νὰ ἐργάζωνται καὶ ἀδιαμαρτυρήτως θὰ δέχωνται πᾶν ὅ,τι θ' ἀποβαίνῃ εἰς βάρος τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀνθρωπί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΚΚΡΕΜΟΥΝΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἐγκαινιάζει ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου τὴν στήλην τῶν εἰδικῶν θεμάτων. Μέσω ταύτης θὰ πληροφοροῦνται οἱ συνάδελφοι τὰς Συλλογικὰς ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτοὺς θεμάτων, ὡς καὶ τὴν θεμελίωσιν τούτων. Γίνεται ὡσαύτως, ἡ προβολὴ αὐτῶν δημοσίᾳ, ἐξ ἧς θὰ ἐμφανίζεται τὸ δίκαιον τοῦ περιεχομένου των καὶ ἄδικον τῆς ἐμμονῆς τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν μὴ ἐπίλυσίν των.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΕΙΣ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Ἡ Τράπεζα κατὰ παράβασιν τοῦ ὑφισταμένου Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας ἔχει δημιουργήσει εὐρείαν κατηγορίαν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων ἐκ τοῦ νεοπροσλαμβανομένου Πρισωπικοῦ. Ἐπὶ τούτου ὁ Σύλλογος λόγῳ τοῦ παρανόμου τῆς πράξεως καὶ χειροτερεύσεως τῶν ὅρων σχέσεως καὶ ἐργασίας ἐκ τῆς καθυστερήσεως τοὐτέστιν τῆς ἐξελίξεως τοῦ Προσωπικοῦ ἔχει ἐκδηλώσει τὴν ἄκραν ἀντίθεσίν του διεκδικῶν τὴν ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας.

Πέραν ὅμως τούτου οἱ ὑπάλληλοι τῆς κατηγορίας ταύτης ἐξαιροῦνται καὶ τῶν χορηγουμένων εἰς ἅπαν τὸ λοιπὸν Προσωπικόν, βάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων.

Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη συνιστᾶ ἑτέραν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης παρανομίαν, καθ' ὅσον τὸ ἄρθρον 5 προβλέπει τὴν χορήγησιν τοιούτων ἐπιδομάτων εἰς τοὺς «ὑπαλλήλους» χωρὶς νὰ διατυποῦται περιορισμός τις, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ, ὅτι ὡς ὑπαλλήλους ἐννοεῖ μόνον τοὺς διαβαθμισμένους κατὰ τὸ ἄρθρον 4 αὐτοῦ. Ἀντιθέτως αἱ ρυθμίζουσαι τὴν ἔντασιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰδικαὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 32 παράγ. 3 καθιστοῦν σαφὲς τὸ ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ παντὸς προσώπου παρέχοντος ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἀνήκοντος εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, ἀδιακρίτως φύλου, βαθμοῦ, κατηγορίας, ἢ κλάδου ἐξαιρέσει τοῦ ἐπὶ συμβάσει δι' ὡρισμένον χρόνον προσωπικοῦ, τῶν καθαριστριῶν καὶ τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προσλαμβανομένου προσωπικοῦ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ζητεῖται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ὅπως ἐπανεξετάσῃ τοὺς λόγους οἵτινες ἤγαγον εἰς τὴν λῆψιν τῆς δυσμενοῦς διὰ τὴν εἰρημένην κατηγορίαν ἀποφάσεως καὶ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα ὡς καὶ εἰς τὸ λοιπὸν Προσωπικόν.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΠΟΛΥΕΤΙΑΣ ΔΙΑ ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑΣ

Πρὸ τῆς συγχωνεύσεως, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐφαρμόζουσα σχετικὰς διατάξεις τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας (Συλλογικαὶ Συμβάσεις Ἐργασίας ἀπὸ 29.7.37, 16.9.37 καὶ 950)43) ἀνεγνώρισεν, διὰ σειρᾶς ἀποφάσεων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς (Ἐγκύκλιοι Διοικήσεως 3)46, 55)47) τὸν χρόνον προϋπηρεσίας τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς ἑτέρους Ὀργανισμοὺς ὡς προσαυξάνοντα ἀναλόγως τὸ παρεχόμενον αὐτῷ ἐπίδομα πολυετίας. Ὡς τοιοῦτοι Ὀργανισμοὶ ἐθεωροῦντο:

α) Τὸ Δημόσιον καὶ τὰ Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ Δημοσίας Ὠφελείας.

β) Αἱ ἄλλαι Τράπεζαι ἢ τραπεζικοὶ Ὀργανισμοὶ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

δ) Ὀργανώσεις τοῦ

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΕΞΑΝΕΜΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

Οἱ τιμὲς τῶν κυρίων εἰδῶν διατροφῆς ἀνέβηκαν κατὰ 40%, ἐνῶ οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομίσθια παρέμειναν στάσιμα ἢ ἔλαβαν μικρὰν αὔξησιν κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 1955 — 1963. Κατωτέρω παραθέτουμε συγκριτικοὺς ἀριθμοὺς τῆς ὀκταετίας διὰ τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας καὶ διὰ κάθε δύσπιστον ἀναγνώστην.

- Ὁ ἄρτος τὸ 1955 εἶχε 3 δραχμὲς τὸ κιλό. Σήμερα ἔχει 4, 80 δραχμὲς (λευκός).
- Τὸ λάδι εἶχε 17,50 καὶ ἔφθασε στὶς 26,50 — 28 δραχμές.
- Τὸ κρέας ἐπωλεῖτο πρὸς 25 δραχμὲς τὸ κιλό. Σήμερα πωλεῖται πρὸς 36 δραχμές.
- Τὰ ψάρια εἶχαν 16 δραχμὲς (μέση τιμὴ) καὶ ἔχουν 28.
- Ἡ ζάχαρις ἀπὸ 7,20 ἀνέβηκε στὶς 13,50 δραχμές.
- Ὁ καφὲς ἀπὸ 56 πωλεῖται 80 δραχμὲς τὸ κιλό.
- Ἡ φέτα ἀπὸ 17,50 κυμαίνεται μεταξὺ 24 — 25 δραχμὲς τὸ κιλό.
- Ὁ βακαλάος ἀπὸ 9 ἔφθασε 15 δραχμὲς τὸ κιλό.
- Οἱ πατάτες ἀπὸ 3,60 ἀνέβηκαν στὶς 5 δραχμὲς οἱ ντόπιες καὶ 4,50 τοῦ ἐξωτερικοῦ.
- Οἱ ἐληὲς ἀπὸ 14,50 πωλοῦνται 28,50 (Καλαμῶν).
- Τὸ ρύζι ἀπὸ 6,50 ἔφθασε στὶς 11 δραχμὲς (Καρολίνα).
- Τὸ κρασὶ ἀπὸ 4 ἐπῆγε 7 δραχμές.
- Τὰ τσιγάρα ἀπὸ 5 δραχμὲς στοιχίζουν 8.

Περιττὸ νὰ ἀναφέρουμε σειρὰν ἄλλων ἀμέσων καὶ ἐμμέσων αὐξήσεων, ὅπως τὰ τηλεφωνικὰ τέλη, τὰ εἰσιτήρια, ἡ μπύρα, τὰ γλυκίσματα, ἡ μεταλλικὴ δραχμὴ κ.λ.π. ποὺ ἔκαμαν τὴ ζωὴ ἀκριβώτερη κατὰ 40% περίπου.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ριζικῆς ἀναμορφώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, ἵνα οὕτως ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ κυρίως καὶ εἰς τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις περὶ μεταχειρίσεως ἐργαζομένων ἀνθρώπων, εἰς ἃς δυστυχῶς τὸ ἡμέτερον "Ἱδρυμα ἔρχεται ο ὐ ρ α γ ό ς.

2.— Ἀρθῶσι πάραυτα τὰ ἰσχύοντα μέτρα καθυστερήσεως τῆς μονιμοποιήσεως τῶν νεοπροσλαμβανομένων Ὑπαλλήλων ὡς ζητεῖται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 243)27.10.1962 ἐγγράφου τοῦ Συλλόγου.

3.— Μέχρι τῆς καὶ δι' ὀργανικῆς διατάξεως ἐπικυρώσεως, ἐγκριθῆ ἡ συμμετοχὴ Συλλογικῶν Ἐκπροσώπων εἰς τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια, ὡς καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα Μονιμοποιήσεων καὶ Μετατάξεων. Ἐπέρχεται οὕτω ὁμοιομορφία συνθέσεως καὶ λειτουργίας ἁπάντων τῶν Συμβουλίων κρίσεως τοῦ Προσωπικοῦ, ὡς καὶ ἐξομοίωσις τῆς μεταχειρίσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, πρὸς τὸ Προσωπικὸν ἅ π α σ ῶ ν τῶν ἑτέρων Τραπεζῶν.

4.— Νὰ ἐπανεξετασθῶσι αἱ κυριώτεραι ἐκ τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν τοῦ Συμβουλίου τῇ συμμετοχῇ Συλλογικῶν Ἐκπροσώπων καὶ ἀποκατασταθῶσιν οἱ ἀδίκως ἢ αὐστηρῶς κριθέντες.

ΒΡΥΚΟΛΑΚΙΑΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

νης ὑποστάσεώς των ἀκόμη, ἀρκεῖ νὰ ἐξυπηρετῆται τὸ κατὰ τὶς βρυκολακιασμένες ἀντιλήψεις συμφέρον τῆς Τραπέζης. "Ηδη δὲ πολλοὶ προσωρινοὶ καὶ ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι, ἰδίως τῶν ἐπαρχιῶν, μὴ ἔχοντες χρόνον καὶ μέσα καταρτίσεώς των ἀπέτυχαν εἰς τὶς ἐξετάσεις μονιμοποιήσεως καὶ παρ' ὅλον ὅτι εἶναι ἀποδοτικώτατοι ὑπάλληλοι παραμένουν προσωρινοί. "Ετσι βαθμιαίως ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ προπολεμικὸν καθεστὼς τῶν αἰωνίων γραφέων ἐκτάκτων κλπ. τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς κατηργήθη μὲ τὴν τότε ἔνταξιν, ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγάλους καρποὺς τῶν μεγαλειωδῶν τότε ἀγώνων τοῦ Προσωπικοῦ, τίμημα τῶν ὁποίων ὑπῆρξε καὶ συναδελφικὸν αἷμα. Αὐτὰ ἂς σκεφθοῦν ὅσοι θέλουν νὰ ρίψουν τὸ Προσωπικὸν εἰς καθεστὼς σκλαβιᾶς. "Ας θυμηθοῦν μὲ τί ἀνακούφισιν ἐδέχθησαν τὴν τότε ἔνταξιν καὶ ἂς θεραπευθοῦν ἀπὸ τὸ κομπλὲξ τῆς διαρκοῦς κατατυραννίσεως τοῦ ἄλλου ἐπειδὴ κάποτε αὐτοὶ ἔτυχε νὰ ὑποστοῦν τυραννίαν.

Οἱ νέοι συνάδελφοι ἀναμένουν δικαίαν καὶ ἀνθρωπίνην μεταχείρισιν καὶ ὄχι τὰ ἐπαναλαμβανόμενα πάντοτε λόγια, περὶ «περιουσίου» καὶ ἐκλεκτῆς σειρᾶς καὶ «λαμπροῦ» μέλλοντος ἐν τῇ Τραπέζῃ, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν πραγματικότητα, διὰ τῶν ἐφαρμοζομένων συστημάτων θὰ τοὺς γίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν σκοτεινότερον.

ΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

πει νὰ ἴσταται ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ της πάντοτε αὐστηρά, οὐδέποτε ὅμως ἄδικος, σκληρὰ ἢ ἀπάνθρωπος. Ἡ ἀπαραβιάστως ἱερὰ αὐτὴ παρακαταθήκη ἀπετέλεσεν ἔκτοτε παράδοσιν διὰ τὴν Τράπεζαν, ἐπιτρέψασα τὴν ταχεῖαν ψυχικὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἑκάστοτε ἐργαζομένων πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐξώθησίν των εἰς τὸ μέγιστον δυνατὸν τῆς ἀποδοτικότητός των.

Ἡ πολύτιμος αὐτὴ παράδοσις, ἡ τελεσφόρως δοκιμασθεῖσα εἰς τὴν πυρὰν τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι δύο ἐτῶν τοῦ βίου τῆς Τραπέζης, παραβιάζεται εἰς τὰς ἡμέρας μας μὲ ἐπικίνδυνον ἐλαφρότητα.

Ποῖα εἶναι λοιπὸν τὰ κίνητρα τῆς παραβιάσεως αὐτῆς; Δυστυχῶς, παρ' ὅλην τὴν καλή μας θέλησιν, δὲν βλέπομεν νὰ ὑπάρχῃ ἴχνος λογικῆς εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτήν. Τὸ μόνον ἐκκινοῦν αἴτιον εὑρίσκεται εἰς τὴν νοοτροπίαν καὶ τὴν προσωπικὴν συγκρότησιν τῶν ἐμπνευστῶν της. Νοοτροπία αὐθαιρεσίας καὶ ὁλοκληρωτισμοῦ. Νοοτροπία προσωπικῆς ἐπιβολῆς διὰ τοῦ τρόμου. Νοοτροπία καθ' ἣν ἐπιδιώκεται ἡ κατατρομοκράτησις τοῦ προσωπικοῦ, ὥστε νὰ τῷ ἀφαιρεθῇ τὸ σθένος ἀντιστάσεως εἰς τὰς ἀντεργατικὰς πράξεις.

Πόσον πλανῶνται! Ἐὰν ἔκαμαν τὸν κόπον νὰ ρίξουν μιὰ ματιὰ εἰς τὴν πεῖραν, ἢ ἔστω εἰς τὸ τελευταῖον ἐγχειρίδιον τῆς ἐργατικῆς ψυχοτεχνικῆς, θὰ διεπίστωναν ὅτι, θᾶττον ἢ βράδιον θὰ δρέψουν ἀντιθέτους τῶν προθέσεών των πικροὺς καρπούς. Ἐπιτέλους οἱ ἱκανοὶ καὶ μὲ συγχρονισμένην ἀντίληψιν ἡγέται τῶν ἐπιχειρήσεων ἐμπνέουν εἰς τοὺς συνεργάτας των ὄχι τρόμον, ἀλλὰ πίστιν, ἐνθουσιασμὸν καὶ ζῆλον.

Καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη πλευρὰ τοῦ λόφου. Γνωρίζουν οἱ παροικοῦντες εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. ὅτι ἀλλοία, ἄκρως ἀντίθετος εἶναι ἡ μεταχείρισις τῶν εὐνοουμένων καὶ εἰς περιπτώσεις ἔτι ἰδιαιτέρας βαρύτητος... (Ἀποσιωπητικά, πολλὰ ἀποσιωπητικά...). Ἰδοὺ ὁλόκληρος ἡ εἰκὼν τῆς αὐθαιρεσίας. Διϋλίζομεν τὴν κώνωπα ὁσάκις πρόκειται περὶ ἁπλῶν συναδέλφων καὶ καταπίνομεν τὴν κάμηλον, ὅταν πρόκειται περὶ πραιτωριανῶν.

Ἡ δημιουργηθεῖσα ἤδη κατάστασις ἐπιβάλλει κατ' ἀρχὴν τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, πρὸς ἀνάσχεσιν τοῦ κακοῦ αὐτοῦ ζήλου τῶν ἀμέσων συνεργατῶν του. Ἡ παγία ἐγγύησις ὅμως διὰ τὴν δικαίαν καὶ ἴσην δι' ὅλους μεταχείρισιν, εἶναι διὰ τὸ προσωπικὸν ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια τοῦ συλλογικοῦ παράγοντος.

Ἡ θέσις τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὴν Τράπεζαν πρέπει νὰ εἶναι σταθερὰ καὶ βεβαία, νὰ διέπεται ἀπὸ κανόνας λογικῆς καὶ δικαίου. Ἡ αὐθαιρεσία γεννᾶ τὴν ἀβεβαιότητα, τὴν ἀμηχανίαν, τὴν ὑποστολὴν τοῦ πνεύματος τῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐνεργητικότητος, δημιουργεῖ δηλαδὴ κατάστασιν ἀπαράδεκτον τόσον ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως εὐρύθμου καὶ ἀποτελεσματικῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος.

Η ΜΑΧΗ ΔΙΑ ΤΟ ΩΡΑΡΙΟΝ

ΑΜΕΣΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΠΙΣΤΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΤΑΣΣΟΝΤΑΙ

Καὶ μερικοὶ... ἀδιόρθωτοι

Οἱ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα αἰφνιδιαστικοὶ ἔλεγχοι τῶν Συλλογικῶν κλιμακίων εἰς τὰ περιφερειακὰ Ὑποκαταστήματα καὶ ἡ καταγγελία εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας τῆς διαπιστωθείσης παραβιάσεως τοῦ ὡραρίου εἶχον τὰ ἀποτελέσματά των. Ἠκολούθησε συνεχὴς ἔλεγχος τῶν ἐποπτῶν ἐργασίας ὅστις ἐπεβαίωσε τὰ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καταγγελθέντα μὲ συνέπειαν τὴν ὑποβολὴν ἀθρόων μηνύσεων κατὰ τῶν παραβατῶν.

Σχετικὸν πρὸς τὸν Σύλλογον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας λέγει:

Ἀριθ. Πρωτ. 33456)2039

ΘΕΜΑ: «Ἐπὶ καταγγελλομένων παραβάσεων ὡραρίου ἐργασίας προσωπικοῦ Ὑποκ)των ΕΤΕ».

«Εἰς ἀπάντησιν τηλεγραφήματός σας πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας δι' οὗ καταγγέλλονται παραβιάσεις τῶν ὡρῶν ἐργασίας τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ἐνταῦθα Ὑποκ)των τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τοὺς διενεργηθέντας ἐλέγχους διεπιστώθησαν παραβιάσεις τοῦ ὡραρίου ἐργασίας καὶ κατὰ τῶν ὑπευθύνων διευθυντῶν ἐλήφθησαν τὰ νόμιμα μέτρα. διετάχθησαν δὲ τὰ ἐποπτικὰ ὄργανα ὅπως συνεχίσουν ἐξακολουθητικῶς ἔλεγχον καὶ διὰ πᾶσαν διαπιστουμένην παράβασιν λαμβάνουν τὰ νόμιμα μέτρα κατὰ τῶν ὑπευθύνων.

Ὁ Γεν. Ἐπιθ. Ἐργασίας
Α. Ταγκαλάκης».

Οἱ ἐπακολουθήσαντες ἐν συνεχείᾳ ἔλεγχοι τοῦ Συλλόγου διεπίστωσαν ὅτι πράγματι, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, τὰ Ὑποκ)τα περιοχῆς Ἀθηνῶν παραμένουν κλειστὰ πλέον, τὰς βραδυνὰς ὥρας. Βέβαια ἀπόκειται ὁ ἔλεγχος τῶν ἐργαζομένων κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, ἐὰν δηλ. ἡ ἐργασία αὕτη ἀμείβεται ὑπερωριακῶς. Μέχρι στιγμῆς αὐτὸ τηρεῖται, πλὴν ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἐλέγχωνται ἀπὸ τοὺς Ἐπόπτας βάσει τῶν εἰδικῶν ἐγκεκριμένων καταστάσεων. Παραλλήλως οἱ συνάδελφοι πρέπει νὰ τηροῦν τὸν Σύλλογον ἐνήμερον ἐπὶ πάσης παραβάσεως. Πληροφορούμεθα πάντως ὅτι ἡ «ἀτσιδωσύνη τῶν κλεπτῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας ἐπενόησε τὴν ἄμεσον μεταμεσημβρινὴν (ὥρα 2.30' — 4 μ.μ.) συνεχῆ ἐργασίαν δι' ἣν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν μας ἐπισύρομεν τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου. Ἀνεξαρτήτως τούτου τὸ γεγονὸς θὰ ἐλεγχθῇ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου μὲ τὰς ἀναλόγους συνεπείας.

Καὶ ὡρισμέναι ἐξαιρέσεις, αἵτινες καταγγέλλονται ὡς ἄξιαι ἰδίας παρατηρήσεως. «Στελέχη» καὶ διευθυνταὶ Ὑποκ)των κατελήφθησαν ἐργαζόμενοι τὰς νυκτερινὰς ὥρας, ἀφοῦ δὲν εἶχον προσωπικὸν τὰς ὥρας ταύτας νὰ ἐπιβαρύνουν. Καὶ ἡ ἐργασία; Ταξινόμησις κόπιας καὶ ἀποστολὴ εἰδοποιητηρίων εἰσπράξεως ἀξιῶν. Εἶναι πλέον ζήτημα ἀξιοπρεπείας καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἑαυτόν των τὸ νὰ μὴν δύνανται ὡρισμένοι ν' ἀποτοξινωθοῦν ἀπὸ τὴν συνήθειαν τοῦ «κύπτειν αὐχένα». Κεφαλαὶ ὅμως εἶναι. "Ας αὐτοκαταπιέζωνται ἀφοῦ τὸ θέλουν. "Αλλους νὰ μὴ καταπιέζουν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἀπομαχίᾳ συναδέλφους καὶ τοὺς δηλοῦμεν ὅτι:

1. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. ἔχει πάντοτε μεταξὺ τῶν πρώτων μελημάτων του τὴν φροντίδα περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα κυρίας καὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, τόσον ὡς πρὸς τὰ θέματα ὑπάρξεως καὶ οἰκονομικῆς των ἐξυγιάνσεως, ὅσον καὶ πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ τοιαῦτα (θέματα λειτουργίας καὶ παροχῶν πρὸς συνταξιούχους). Το τελευταῖον δὲ ἀπερρόφησε καὶ ἀπορροφᾶ πολὺ μεγαλυτέρας τοῦ κανονικοῦ προσπαθείας τοῦ Δ.Σ. εἰς βάρος πολλάκις καὶ τῆς προωθήσεως τῶν ζητημάτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ, δι' ὃ καὶ ἔχει ἐπισύρει τὰ δίκαια παράπονα τούτου.

2. Τὸ θέμα τῆς ἐνοποιήσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μὲ ἐπίκεντρον τῆς βαρύτητος, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων διαμορφωθέν, τὴν λειτουργίαν ἑνιαίου ἐπικουρικοῦ, ἀρκετὰς ταλαιπωρίας εἶχεν ὑποστῆ ἀπὸ τὴν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης πρωτοβουλίαν περὶ τὴν ἐφαρμογήν του, πρωτοβουλίαν γέμουσαν ἀσυνεπειῶν καὶ σφαλμάτων. Καιρὸς ἦτο αἱ Ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ ν' ἀναπτύξουν, μὲ βάσιν τὴν πλήρη συνεννόησιν αὐτῶν, εὐρυτέραν πρωτοβουλίαν πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ἀντιθέσεων — αἰτιῶν τῆς παρελκύσεως καὶ ὁριστικὴν καὶ παγίαν λύσιν τοῦ ὅλου θέματος. Φυσικὰ οὐδεὶς λογικῶς σκεπτόμενος θὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπὶ πενταετίαν ἡ πανίσχυρος Διοίκησις τῆς Τραπέζης δὲν «ἠδυνήθη» νὰ λύσῃ, νὰ τὸ ἔλυσαν αἱ Ὀργανώσεις τῶν «ἐν ἐνεργείᾳ» ἐντὸς τεταγμένης μικρᾶς προθεσμίας.

3. Παρὰ ταῦτα τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ἔχον πλήρη συναισθησιν τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν συνταξιούχων — ἐπικουρουμένων καὶ αἰσθανόμενον τὴν ἠθικὴν — καὶ βαρυτέραν — πίεσιν τοῦ καθήκοντός του ἔναντι αὐτῶν ἐργάζεται ἐν μέσῳ τῶν τεραστίων δυσχερειῶν τοῦ θέματος διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον λειτουργίαν τοῦ Ἐπικουρικοῦ, ὥστε ἀνεξαρτήτως τῆς συνδέσεώς του πρὸς τὸ ὅλον θέμα τῆς ἐνοποιήσεως πληροῖ τοῦτο τὸν σκοπόν του.

4. Ἐν τῷ πλαισίῳ τούτῳ ἠτήσατο τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὴν σύγκλησιν τῆς νομίμου (παλαιᾶς) Δ.Ε. πρὸς ρύθμισιν τῶν ἐκκρεμούντων θεμάτων ἀπὸ πλευρᾶς τῶν ἤδη ἐπικουρουμένων συνταξιούχων τῆς Ε.Τ.Ε. ἐν οἷς πρῶτον τὸ θέμα τῆς παρατάσεως τῶν διακοπεισῶν ἐπικουρήσεων. Πλὴν ὅμως οἱ ἐν τῇ Δ.Ε. σύμβουλοί του καὶ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε. εὑρέθησαν ἀ π ρ ο ε ι δ ο π ο ι ή τ ο ι (ἄνευ κοινοποιήσεως ἡμερησίας διατάξεως) ἐνώπιον τοῦ θέματος «εἰσδοχὴ τῶν ἐκ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων», θέματος δηλ. ὅλως ἀσχέτου μὲ τὰ λοιπὰ ἐκκρεμοῦντα διὰ τοὺς συνταξιούχους τῆς Ε.Τ.Ε. ζητήματα, ἀλλὰ τὸ καὶ σπουδαιότερον, μ ὴ δ υ ν α μ έ ν ο υ ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας, νὰ συζητηθῇ ὡς ἀποτελοῦν γενικωτέραν αἰτίαν τῆς ἀνωμαλίας, ἥτις δέον ν' ἀντιμετωπισθῇ μὲ ψυχραιμότερα καὶ οὐσιαστικώτερα μέτρα.

5. Τὸ Δ.Σ. δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα ὡς πηγὰς διασφαλίσεως πλουσιοπαρόχων ἀμοιβῶν δι' ὡρισμένην κατηγορίαν ἀνωτάτων συνταξιούχων ἢ ὑπὸ ἔξοδον συναδέλφων, ἐνῶ ἡ μᾶζα τῶν λοιπῶν καὶ δὴ τῶν πτωχοτέρων συναδέλφων των νὰ πένηται. Δι' ὃ καὶ διατηρεῖ δι' ἑαυτὸ — ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ὀργανώσεις τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ — τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχῃ πᾶσαν ἀπόφασιν τῶν Ταμείων καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὴν καθιέρωσιν ἀντιθέτων πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην καταστατικῶν διατάξεων. Τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἔχει τόσον ἔναντι τῶν συνταξιούχων ὅσον καὶ κυρίως ἔναντι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν του, ὧν τὰς ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν εἰσφορὰς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέπῃ οὕτω διασπαθιζομένας.

6. Μὲ βάσιν τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐργάζεται ὑπερανθρώπως διὰ νὰ δοθῇ συντόμως ἡ καλυτέρα διὰ τοὺς συνταξιούχους λύσις εἰς τὸ Ἐπικουρικὸν καὶ τὸ ὅλον Ἀσφαλιστικὸν θέμα.

Εἰς αὐτὸ ὅμως θέλομεν τὴν συμπαράστασιν:

α) Τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης, ὅπως μᾶς παρέχωσι ἄνευ χρονοτριβῆς τὰ αἰτούμενα πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν ἀπόψεών μας στοιχεῖα.

β) Τῶν συνταξιούχων τῆς Τραπέζης μας. Οὗτοι ἀναμιμνησκόμενοι τὴν κατὰ τὸ ἄμεσον καὶ ἀπώτερον παρελθὸν ἐπὶ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ θέματος (καὶ τοῦ γενικωτέρου καὶ τοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.) δρᾶσιν μας, ἀλλὰ καὶ τὴν θέσιν μας ἐπὶ τῶν ζητημάτων των εἰς τὰ Συμβούλια τῶν Ταμείων, ἂς προσβλέψουν πρὸς ἡμᾶς μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ νὰ μὴ παρασύρωνται εἰς πάσης φύσεως βολὰς καθ' ἡμῶν.

Δὲν εἴμεθα ἀντίπαλοι, ἀλλὰ ἀλληλοεξυπηρετούμενοι μαχηταὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Προτιμῶμεν ἀντὶ τῶν ὡραίων λόγων καὶ τοῦ χαρτοπολέμου τὴν ἐπὶ ὀρθῶν βάσεων ἀποδοτικὴν ἐργασίαν. Ἐργαζόμεθα καὶ εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τελειώσωμεν τὴν ἐργασίαν μας διὰ τὸ κοινὸν θέμα. Καὶ θὰ τὴν τελειώσωμεν τόσον πιὸ σύντομα ὅ σ ο ν π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο ν ἀ π ε ρ ί σ π α σ τ ο ι π α ρ α μ έ ν ο μ ε ν. Κάθε τορπίλλη ἐναντίον μας εἶναι ἐναντίον τοῦ κοινοῦ συμφέροντος συνταξιούχων καὶ ἐν ἐνεργείᾳ.

ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ

Κατὰ τὰς διενεργηθείσας τὴν 28ην λήγοντος μηνὸς ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν διοικήσεως Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. ἀνεδείχθη τὸ ὑπὸ τὸν συνάδ. κ. Εὐάγγ. Μακρὴν ψηφοδέλτιον διὰ ψήφων 707 ἔναντι 558 τοῦ ἑτέρου ὑπὸ τὸν συνάδ. κ. Ν. Μουρκουτάν.

Ἡ νέα διοίκησις ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν συναδ. κ. κ. Εὐάγγ. Μακρῆ, Αἰκατ. Κόκκοτα, Μ. Τσουδεροῦ, Κ. Ἰθακησίου, Ἐμμ. Παναγιωτοπούλου, Π. Μακροπούλου, Κ. Καραγιώργου, Ἀντων. Καττάκη καὶ Ἰωσὴφ Λίτινα (Συμβούλου τοῦ Συλλόγου).

ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΕΗ ΗΓΩΝΙΣΘΗ ΚΑΙ ΕΠΕΤΥΧΕ ΟΡΘΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Τὸ προσωπικὸν τῆς Δ.Ε.Η. ἀποτελεῖ, λόγῳ τῆς εὐρύτητός του καὶ τοῦ ζωτικοῦ τμήματος τῆς παραγωγῆς τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ, ἕνα ἐκ τῶν ζωτικωτέρων ἂν ὄχι τὸν ζωτικώτερον καὶ πλέον κεφαλαιώδη κλάδον τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος τῆς Χώρας. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τῆς τέως Η.Ε.Α.Π. (Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς), διοικητικὸν καὶ τεχνικόν, τὸ προσωπικὸν τῶν τοπικῶν κατὰ πόλεις κλάδων τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας καὶ ἤδη ὑπαχθείσης εἰς τὴν Δ.Ε.Η. ὡς καὶ ἀπὸ τὸ νέον τεχνικὸν καὶ διοικητικὸν προσωπικὸν τὸ ἐξυπηρετοῦν τοὺς ἀνὰ τὴν Χώραν θερμοηλεκτρικοὺς καὶ ὑδροηλεκτρικοὺς σταθμοὺς καὶ τὸ δίκτυον διανομῆς. Λόγῳ τῆς ποικίλου προελεύσεώς του τὸ προσωπικὸν τῆς Δ.Ε.Η. παρουσιάζει σχετικὴν συνδικαλιστικὴν διασπορὰν. Συνέπεια ταύτης ἦτο ἡ μὴ μέχρι τοῦδε στενὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐπαφὴ καὶ συνεργασία μεταξὺ τῶν κυριωτέρων Ὀργανώσεών του, δηλ. τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Προσωπικοῦ Δ.Ε.Η. ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑνώσεως Προσωπικοῦ καὶ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τέως Η.Ε.Α.Π. ἀφ' ἑτέρου. Τὸ Ἀσφαλιστικό τους ὅμως ζήτημα ἐπέφερε αὐτὴν τὴν σύμπραξιν καὶ συνδικαλιστικὴν ἑνότητα.

Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τῆς τέως Η.Ε.Α.Π., καλύπτον κυρίαν, ἐπικουρικὴν ἀσφάλισιν καὶ περίθαλψιν ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν πλέον ὑποδειγματικῶς λειτουργούντων κλαδικῶν ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Δ.Ε.Η. ἠσφαλίσθη εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Μετὰ τὴν συγχώνευσιν τῆς Η.Ε.Α.Π. εἰς τὴν Δ.Ε.Η., ἐγεννήθη ζήτημα ἑνιαίας ἀσφαλίσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἡ ὁποία φυσικὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σημαίνῃ τὴν κατάργησιν τοῦ Κλαδικοῦ Ταμείου τῆς τέως Η.Ε.Α.Π. Οὕτω κατ' ὁμοφωνίαν Ὀργανώσεων Προσωπικοῦ, Κυβερνήσεως καὶ διοικήσεως τῆς Ἐπιχειρήσεως, ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς Δ.Ε.Η. θὰ ἠσφαλίζετο εἰς τὸ Κλαδικὸν τοῦτο Ταμεῖον ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους μὲ τὸ προσωπικὸν τῆς Η.Ε.Α.Π. μεταφερομένων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α., τῶν σχηματισθέντων κεφαλαίων ἐξ εἰσφορῶν καὶ συνεισφορῶν τοῦ μέχρι τοῦδε ἠσφαλισμένου εἰς τὸ Ι.Κ.Α. προσωπικοῦ.

Παρ' ὅλον ὅμως ὅτι ἀνεμένετο ἡ τοιαύτη λύσις, ἡ Κυβέρνησις ἀνέβαλε τὴν ἐξαγγελίαν της, τηροῦσα παραλλήλως ὕποπτον σιγήν. Τὸ ἡνωμένον προσωπικὸν τῆς Ἐπιχειρήσεως ἐξήγγειλεν εἰς ἀπάντησιν, ἀπεργίαν διὰ τὴν 29ην τρέχοντος, ὁπότε τοῦ κατέστη ἐπισήμως γνωστὸν τὸ συνταχθὲν σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀντὶ τῆς ἀναμενομένης λύσεως, ἱδρύετο νέον Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως, διελύοντο τὰ ὑφιστάμενα Ταμεῖα Η.Ε.Α.Π. — Ε.Η.Ε., κατηργοῦντο τὰ κεκτημένα δ